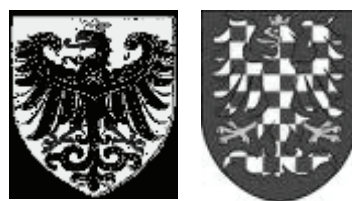




NOVINY



Volume 3 Issue 97 (320)

ČTRNÁCTIDENÍK SLUŠNÝCH KRAJANŮ

10. X. – 23.X. 2011

PP 255003/04496

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY

(Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 10. října

Summit Evropské unie a eurozóny byl odložený na neurčito
Polské volby vyhrála Tuskova Občanská platforma, Kaczynského PiS byla druhá
Podle B. Sobotky by měl Paroubek opustit funkci místopředsedy sněmovního výboru
Paroubek se svým vrozeným taktem prohlásil, ať ho odvolají, jestli na to mají sílu
Šéf VZP Horák navrhne správní radě, aby převzala celý projekt IZIP
Policie navrhla obžalovat náměstka pražského primátora Březinu
Středočeský kraj souhlasí s dostavbou vodochodského letiště
Soud prohlásil v pořadí třetí volby v Krupce za platné a Počasí v Praze: déšť, 12 stupňů
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Po politické komedii s tak zvanou karbonovou taxou, kdy politik tvrdil, že něco nebude a pak to zavedl, přestože 86% procent národa bylo proti, navíc se slovy "všichni Australané to chtějí", docházíme k závěru, že my všichni (snad mimo Švýcarska), **žijeme ve státech s různou formou tyranie a diktatury.**

Svoboda je totiž poněkud iluzorní a nesmyslná představa, protože nikdo si nemůže dělat co chce, to by musel být na světě snad jen sám.
Svoboda je podle mnoha totiž stav, kdy si můžete dělat co chcete, což vlastně taktéž odpovídá heslu anarchie.
To samé lze napsat/říci o slově demokracie.



Už jen tím, že s někým žijete, tak si tu svoji "svobodu" musíte omezovat, neboť nemůžete dělat něco, co se tomu druhému nelíbí, to by s vámi nevydržel a odstěhoval by se pryč (k mamince).

Račte si také všimnout, jak se téměř po celém světě o Švýcarsku nemluví, a jak naopak se báječně zatím Švýcarsko brání proti přistěhovalcům, když se mluví o zbraních (většinou když nějaký šílenec postřílí lidi) nikdo neřekne, že každý Švýcar projde povinným vojenským výcvikem a pak má doma plechovou skříňku, kde má kulomet, náboje a granáty, takže v případě války zkrátka odejde z práce domu, převlékne se a jde bránit svou zem, během 20 minut je celé Švýcarsko ve zbrani!
Takže pokud tady politici nebudou zodpovědní za to, co udělají, do té doby budeme žít v tyranii diktatury a ne ve svobodné zemi.

Pokud vám někdo tvrdí, že máte svobodné volby, když musíte volit v základě pouze mezi dvěma nebo třemi darebáky, kteří vám slibují něco, co nemohou splnit, a snažíte se vybrat to menší zlo, protože o dalších 10 kandidátech se nedovíte nic, **tak to nejsou svobodné volby.**

Měli bychom si pomáhat .

K obrazku na této straně: *Český velvyslanec H.Kmoníček přijíjí na počest výročí 28 října spolu se zástupkyní parlamentu ACT.*

Velvyslankyně Slovenskej republiky JUDr. Eva Ponomarenková s manželem.

Až do příštích voleb.

Rudolf Výborný

Komentátoři na obou stranách politického spektra předpovídali, že Julia Gillard bude sesazena nejpozději do konce srpna. Mezitím ministerská předsedkyně udělala několik dalších chyb, její neobliba u voličů se nezměnila, spíše zhořila. Nyní je už říjen, ale



ona stále vládne a nevypadá to na to, že by se našel někdo, kdo by ji chtěl a mohl sesadit. A to přesto, že průzkumy veřejného mínění soustavně ukazují, že Julia Gillard je ještě více nepopulární než byl Kevin Rudd v době, kdy ho Labor aparátčici sesadili. Byla to nepěkná aféra. Připomnělo mi to totalitu, nerozhodoval parlament nebo vláda, ale neviditelní mocní za

možní kandidáti to asi také nevidí jako zdárné nebo možné východisko. Co jiného by mohlo laboristickou stranu zachránit? Zastavit příliv muslimských emigrantů z Iráku a Iránu? Jak? Navíc vláda, ve své nenávisti k čemukoliv co udělal Howard, udělala tolik kotrmelců, že naprosto ztratila důvěru voličů, že je schopna chránit nedotknutelnost australských hranic. Když připustíme, možná trochu předčasně, že příští volby jsou pro Labor ztracené, je snadné

pochopit, proč se nikdo nemá k tomu, aby sesadil Gillard. Je prostě mnohem pohodlnější a bezpečnější počkat, až bude po volbách, Gillard pád bude nevyhnutelný. Budoucí vůdce má naději vydržet dvě volební období, teď by to bylo jenom něco více než rok. Andrew Bolt se vyjádřil, že by někdo měl převzít žezlo, aby zabránil volební katastrofě a



zavřenými dveřmi. Úspěch nebyl a není divu, že laboristická strana nemá chuť něco podobného opakovat. Nezdá se však, že to by samo a sobě zcela vysvětlovalo špatné předpovědi komentátorů. Když se znalci mýlí, dovolím si laicky předpovídat: ministerská předsedkyně vydrží až do voleb. Důvod vidím v tom, že si její rivalové ve straně uvědomují, že příští volby jsou ztraceny. Paul Keating sice vyhrál volby ze zdánlivě nemožné situace, ale kandidáti na místo Gillardové v duchu asi sami neradi uznávají, že nemají Keatingův kalibr a nedokáží volby vyhrát.. Kromě toho, Keating měl situaci usnadněnu slabostí Johna Hewsona. Tony Abbott je mnohem schopnější oponent. Docela dobře mu vyhovuje, když Gillard přežije, jenom mu to usnadní vyhrát volby. V tisku se objevily domněnky, že příští vůdce laboristů by mohl odložit zavedení uhlíkové daně. Nepovažuji to za reálné a

aby Labor neztratila respekt. To je sice hezké, ale přehlíží to, že dnešní politici nemají žádné ideály, jde jim jenom o moc a vlastní prospěch. Dávne jsou doby, kdy Labor hájila zájmy pracujících. Z možných budoucích vůdců žádný nepracoval jako dělník, všichni jsou aparátčici, politici z povolání. Není náhodou, že laboristická strana se chytá pochybných ideálů a utopii jako je klimatická změna nebo obzvlášť rychlá širokopásová počítačová síť. Nemají žádné vlastní politické ideály, jenom prázdná hesla o národním zájmu a budoucnosti našich dětí. Není proto žádným překvapením, že nikdo nemá chuť se obětovat pro dobro strany, vlastní hrubě materialistický zájem převládá a Gillard přežívá a přežije. Připouštím, že se mohu mýlit a že přece jenom někdo Gillard sesadí. Líto mi jí nebude, byla špatnou ministerskou předsedkyní, která se dostala k moci volební lží.

Dvě poznámky na okraj.

Aleš Nebeský

Pane vydavateli Novin,
po přečtení dopisu, který Vám poslal pan/í (jméno na žádost neuveřejněno) nemohu odolat pokušení, abych Vám také napsal. Pisatel/ka vyjadřuje nelibost nad tím, že od Vás dostal Noviny a nepřeje si je odebrat. S pochopením jsem si řekl, nic proti tomu, ani já, až na několik výjimek, neodebírám a nečtu časopisy, které mi nemají co říci. Noviny ale předplacené mám, i když mnohdy s jejich obsahem nesouhlasím. To ale mohu říci o čemkoli, co čtu. A tak jsem se jen podivil, že z jednoho ukázkového čísla dokázal/a vyčíst „neustálé“ špinění. Pak jsem četl dále a usoudil jsem, že si z Vás pan/í „Jméno Na Žádost Neuvedeno“ asi dělá legraci. Obsahově i gramaticky. Noviny považuje za „reakcionářské“ a „...už tím, že vaše noviny neustále špiní paní Gillard se ukazujete jako pěkný plátek“. Lze přehlédnout, že redaktor se ukazuje jako pěkný plátek, daleko veselější je: „... noviny špiní českou republiku nevhodnými zprávami“.

Pan/í „Jméno Neuvedeno“ se nikterak netají tím, kam se ideologicky zařazuje. Prohlašuje se za „dubčekovce“. Ani ale nemusel/a. Terminologie jako: „reakcionář“, „nevhodné zprávy“ a „špinění“ politiků a republiky, mluví sama za sebe.

V Austrálii jsem od října 1968. Jako „dubčekovec“ jsem sem nepřišel, jako nestraníkem jsem jím nebyl. Na „socialismu s lidskou tvář“ mě po nástupu Dubčeka mírně s pochybnostmi zaujala jen ta „lidská tvář“.

Při našem příjezdu vládla Liberální strana. Jako utečence před sovětskou invazí (většina „dubčekovců“ svoje členství v KSČ v té době před krajany zatloukala) nás australská vláda přijala a Australané nám ochotně pomáhali – ale ne všichni.

Např. pro členy levého křídla viktoriánské Labor Party jsme tehdy v diskusích byli fašisté, reakcionáři a zrádci socialismu, světového míru a Sovětského svazu – „dubčekovce“ nevyjímaje. O někdejších členech několika komunistických stran (jako je současná senátorka Zelených) Lee Rhiannon) ani nemluvě. Nemohu ovšem vyloučit a plně tomu věřím, že „místní organizace dělnické strany“ pana/í „Dubčekovce Jméno Neuvedeno“ přijala „s otevřenou náručí“. Je také ovšem pravda, že téměř všude ve svobodném světě, zejména na univerzitách, jejich levicovní soukmenovci zajistili členům KSČ – „dubčekovcům“ „vhodná zaměstnání“.

Měl bych poznamenat, že i já a řada dalších, jsme neměli problém si sami najít „vhodná zaměstnání“. Bez pomoci „dělnické strany“. To dodávám, abych nebyl obviněn ze závisti. Vím ale také o lidech, kteří měli začátky podstatně těžší. Ať již patřili či nepatřili k těm, o kterých píše pan/í Jméno Neuvedeno: „My, co jsme sem přijeli v roce 1968/69 jako „dubčekovci...“

K charakteru věci také patří, že kritiku paní předsedkyně vlády J. Gillard (je zřejmě jen otázka krátkého času, kdy k titulu bude připojeno slovo „bývalé“) pokládá za reakcionářské „špinění“ a kritické úvahy za *Dokončení na str. 2*

Úterý 11. října

Slovenská vláda padla, poslanci neschválili ani euroval
Ukrajinský soud poslal Tymošenkovou na 7 let do vězení
EU dala zelenou ratifikaci české výjimky z listiny základních práv
Asociace krajů a ministerstvo dopravy se dohodly na financování železnic
ČSSD nepodá návrh na odvolání Paroubka z funkce místopředsedy výboru
VZP vyčerpala své rezervy, má jen tolik peněz, kolik právě vybere
Dozorčí rada VZP schválila Horákův postup při nákupu akcií IZIP
Finanční skupina Natland převzala stadion fotbalové Slavie
Počasí v Praze: zataženo, větrno, 18 °C

Středa 12. října

Amnesty International žádá Kanadu o zatčení Bushe Jr.
Fico s Radičovou dohodli schválení eurovalu a předčasné volby
Unie státních zástupců varovala, že od jejích členů unikají informace
Vláda omezí anonymní akcie, majitelé se budou muset zaregistrovat
Štěch slibuje, že ČSSD zásadně změní penzijní reformu, až vyhraje
Podle Klause jsou největším nebezpečím pro Šumavu ekologisté
KSCM zaplatí 40 MKč za zrušení smlouvy o prodeji svého sídla
Sedm plzeňských učitelů poslalo Dobešovi hanlivý dopis
Počasí v Praze: dešť, 10 °C

Čtvrtek 13. října

Slováci napodruhé schválili euroval, Sulík to dá k Ústavnímu soudu
Tymošenková je znovu vyšetřovaná, tentokrát kvůli údajné zpronevěře
Ekonom Dlouhý odhaduje sumu potřebnou pro euroval na 1,5 trilionu eur
Socialisty ovládaný Senát vrací do Sněmovny zákony jak na běžícím pásu
ÚOHS zatím zakázal ministerstvu práce uzavřít smlouvu na tzv. sociální karty
Středoškoláci budou povinně maturovat z cizího jazyka až v roce 2013
Poslanec Benda chce ochránit rodiče před žalobami vlastních dětí
Peake připravila návrh zákona o vypisování celostátních referend
Počasí v Praze: oblačno, 12 °C

Pátek 14. října

USA jsou připraveny pomoci Evropě v boji proti dluhům, říká Geithner
Gašparovič oznámil, že vládu Radičové odvolá a následně jmenuje novou
Nečas vzkázal Ukrajině, ať pustí Tymošenkovou, nebo ať zapomenou na EU
Eurozóna se mění v dluhovou unii, a tak vláda termín vstupu nestanoví, řekl Nečas
Pospíšil s konečnou platností odvolal pražského vrchního zástupce Rampulu
Schwarzenberg ocenil 12 lidí, kteří šířili dobré jméno ČR
Bátora odchází z MŠMT, chce se veřejně angažovat
Policie chce už zase stíhat šéfa NKÚ Dohnala
Počasí v Praze: oblačno, 10 °C

Víkend 15. – 16. října

Po celém světě demonstrovala levice proti kapitalismu
Trichet prohlásil, že jedna země nesmí dělat problémy ostatním
G20 zamítla návrh na zdvojnásobení finančních prostředků MMF
ODS ve středních Čechách dál povede Bendl, těsně zvítězil nad Tluchořem
B.Sobotka vyzval (marně) Paroubka a Šlégra ke složení poslaneckého mandátu
ÚV ČSSD odhlasoval zvýšení členských příspěvků kvůli dluhům z voleb
O nástupci Rampuly bude rozhodnuto do čtrnácti dní, věří Pospíšil
ČD zlevnily pouze na trasách, kde jezdí Jančura, přiznal Žaluda
Počasí v Praze: jasno, sotva 10 °C

Pondělí 17. října

Keni došla trpělivost a vyslala proti somálským islamistům vojsko
Vláda Radičové zřejmě povládně Slovensku až do předčasných voleb
Máme málo úřadů, a tak Peake navrhuje další - pro kontrolu financování stran
Zaorálek vyzval Klause, aby objasnil své kroky u udělené milosti Kadlecové
Vězeňská služba odhalila trestance, kteří připravovali

ozbrojenou vzpouru
ČEZ prošetří všechny zakázky, které v minulosti získala plzeňská Škoda
V centru Olomouce zabila část falešné štítové zdi procházející ženu
Podle Dobeše ušetřil Bátora ministerstvu 150 milionů ročně
Počasí v Praze: jasno, 10 °C

Úterý 18. října

Palestinští teroristé propustili po více než 5 letech izraelského vojáka Šalita
Janukovyč Tymošenkovou z vězení nepustí, a tak EU zrušila jeho návštěvu
V ČR by podle Nečase mělo být před případným přijetím eura referendum
Klaus se tvrdě ohradil proti nařčení z korupce 'zločinným týdeníkem Respekt'
Klaus se s Respektem soudit nebude, nehodlá týdeníku dělat měsíce reklamu
Koalice se dohodla na novém způsobu zdanění hazardu od roku 2012
Policie šetří, zda Dospiva uplácel Kalouska kvůli internetovému sázení
Tunel Blanka bude proti plánům dražší nejméně o osm miliard
Počasí v Praze: jasno, 16 °C

Středa 19. října

USA umožní Rusku monitoring testů protiraketové obrany
Řekové vyšli do ulic k nejmasovějším protestům proti reformám
Kalousek vycouval z ekotendru, nejlevnější nabídku nedoporučí vládě přijmout
Nečas prohlásil, že vláda vítěze ekotendru nevybere, a projekt tak končí
Nepokoje na Šluknovsku podle Klause využívají někteří k politické hře
Část gotických sklepů v Praze bude památkou, zbylé nahradí garáže
Jiří Suchý převzal na olomoucké univerzitě čestný doktorát
Karlovy Vary odmítají jednat s Faganem o dluhopisech
Počasí v Praze: mrholení i dešť, 8 °C

Čtvrtek 20. října

Libyjští povstalci dopadli a zabili Muammara Kaddáfího
Slovensko změní ústavu, aby mohla Radičová vládnout až do voleb
Šest zemí včetně ČR zablokovalo další peníze na program jídla pro chudé
Lessy slíbil starostům ze Šluknovska posilu dalších padesáti policistů
Jarolím podal další tr. oznámení na Kalouska, Kalousek podal totéž na Jarolíma
Kontrolovat, čím lidé doma topí, chce nejlépe už od příštího roku MŽP
Rath nařkl Paroubka z toho, že mu stranu platí kmotři z ODS
ČT1 a ČT24 ukončí vysílání reklamy dnes o půlnoci
Počasí v Praze: postupně zataženo, přeháňky, 10 °C

Pátek 21. října

Odstartoval Sojuz s dvěma satelity systému Galileo
Obama chce do konce roku stáhnout všechny vojáky z Iráku
Chorvatsko má obavy, že se u nás zadrhne jeho vstup do EU
Spor o eurotajemníka skončil, Nečas se Schwarzenbergem se prý dohodli
Den před kongresem ODS se jakoby náhodou objevila zpráva o Vondrově nemanželském dítěti
Odejmutí kauzy Kalousek protikorupčnímu útvaru je politický zásah, říká Tejc
Doktoři už zase ultimativně vyhrožují svým odchodem a naší smrtí
ArcelorMittal instaloval účinnější filtry pro odprášení části hutě
Počasí v Praze: oblačno, 10 °C

Víkend 22. října – 23. října

Východní Turecko zasáhlo zemětřesení, až tisíc mrtvých
V tuniských volbách zřejmě zvítězili islamisté (prý umírnění)
Sjezd ODS prodloužil mandát stranickému Nečasovu vedení
Sjezd TOP 09 potvrdil ve funkcích Schwarzenberga a Kalouska
Přestaňme hledat vnitřního nepřítele, vyzval delegáty ODS Topolánek
Hejtmán Martínek oznámil, že už nebude obhajovat svůj post
Česká spořitelna vydala varování před podvodnými e-maily
Prahou prošly tři stovky levicových demonstrantů
Počasí v Praze: zataženo, 5°C

dokončení z první strany

Dvě poznámky na okraj

„nevhodné zprávy“. Předpokládám, že i dnes si dobře rozumí s lidmi, kterým v posledních několika letech svoboda slova v Austrálii není pochuti. Nepochybují také o tom, že spolu s paní Gillard věří, že je „na straně historie“ a my všichni ostatní jsme „reakcionáři na smetišti dějin“ – jak učil soudruh Stalin a jeho následníci. Nakonec usuzuji, že pan/í Jméno Na Žádost Neuvedeno se za své jméno a názory stydí, protože si asi přece jenom legraci nedělá.

Také bych rád připojil několik vět k poznámce přítelkyně M. Čechové. To ovšem již taková legrace není, i když v jistém ohledu by se mírná souvislost dala najít. Nejsem odběratelem časopisu Čechoaustralan. Ne vždy jsem s Marcelou souhlasil, tak jako ona ne vždy souhlasila se mnou. Chápu ale, o čem Marcela píše a tak nepochybuji o údajích v její poznámce. Pokud mi moje paměť dobře slouží, vyprávění Dr. Miloše Ondráška o jeho spolupráci s Hlasem domova a o jeho zásluhách na tom, jak archiv Hlasu domova cestoval letadlem prezidenta Havla do Čech, jsem poprvé četl v rukopisu někdy před šesti lety.

Mohu dodat, že rukopis byl pak uveřejněn v únorovém čísle 2006 NOVÝ POLYGON. Poněkud zkrácenou verzi v listopadu 2006 pak uveřejnila tehdejší redaktorka Barbara Semenov v časopisu Sokola Melbourne KVART. Stejný text pak byl dán (nevím jak a kým) také k dispozici autorům knihy J. Kratochvíla a S. Kratochvílové "AUSTRÁLIE – MŮJ DOMOV" vydané v Brně 2006. 6. června 2011 byla z iniciativy paní Evy Breward otevřena v místnostech Libri Prohibiti výstava Hlasu domova. Paní Dina Váňová, vdova po redaktorovi Hlasu domova, se účastnila otevření výstavy jako čestný host a byla dojata oceněním a uznáním, jakého se Františkovi Váňovi dostalo. Téměř současně – 22. června – se již podruhé (poprvé 25. srpna 2008) objevila vzpomínka Dr. Miloše Ondráška „Deset let s Hlasem domova“ na webové stránce Českého rozhlasu KRAJANĚ. NET, a hned pak – tedy již po páté – také v „ČECHOAUSTRALANU“ (srpen/září 2011).

To vše jen pro pořádek. S Dr. Ondráškem jsem se čas od času osobně setkával na schůzkách „redakčního kruhu“ Hlasu domova potom, co se Dr. Ondrášek přistěhoval do Melbourne. Osobně pokládám za zcela samozřejmé, že je věcí Dr. Ondráška jak a kolikrát uveřejňuje zkrácené či rozšířené vzpomínky na své zásluhy kolem Hlasu domova. Jenže V polovině srpna tr. paní Dina Váňová upozornila redaktorku Čechoaustralana na nepřesnosti ve vzpomínkách Dr. Ondráška a požádala o otištění přiloženého článku. Paní Barbara Semenov paní Váňové doporučila, aby se s autorem článku domluvila (???). Paní Váňová odpověděla, že neví o čem – Dr. Ondrášek v roce 2006 po otištění svých vzpomínek v Novém polygonu její připomínky a námitky ignoroval.

Redaktorka Čechoaustralana se rozhodla napsat opravu sama s tím, že na dopisy čtenářů nezbývá místo. Přehlédla, že reakce paní Váňové byl článek a nikoliv dopis. Čechoaustralan je ovšem její osobní časopis, v žádném čísle prý nechybí její fotografie. Je zcela tedy zcela samozřejmé, že může otisknout či neotisknout co se jí zlíbí.

Je ale pozoruhodné, že redaktorka údajně krajanského listu upírá právo vyslovit svůj názor svými slovy i tak zasloužilému členu krajanské obce, jakou je bez jakýchkoliv pochybností paní Váňová. Čechoaustralan je prý v Čechách uváděn jako krajanský australský časopis, a je možné, že paní redaktorka považuje článek paní Váňové za „nevhodný“. Snad by ale ani v Praze nikomu nevadil. Zájemce může najít vzpomínky Dr. Ondráška na webových stránkách: http://krajane.radio.cz/articleDetail.view?id=1408, z 25/8/08 http://krajane.radio.cz/articleDetail.view?id=2215 z 22/6/11 Článek paní Diny Váňové a její korespondenci s redaktorkou Čechoaustralana lze najít na blogu http://strankadokumenty.blogspot.com/

Kdo zabil Kaddáfího? Nové video usvědčuje rebely

23. října 2011 SYRTA - Pitva potvrdila že Muammar Kaddáfí zemřel na následky střelného zranění. Okolnosti jeho smrti ale nadále halí mlha. Nové světlo na diktátorův skon přinášejí amatérské záběry libyjských povstalců.

Nové video zachycuje slavicí skupinu rebelů, kteří gratulují jednomu z nich - údajnému vrahovi svrženého diktátora. "Toto je muž, který našel Kaddáfího v jámě a střílel jej do hlavy", říká jeden z povstalců a ukazuje přítom na zbraň.

Čili to byla vražda, jak je v kraji zvykem.

Pravica nevie, ako dovládnuť

SaS nechce podporiť novú vládu, jej bývalí partneri chcú pokračovať – ale bez SaS. Prezident sa stále nerozhodol, čo je ústavné.

BRATISLAVA. Šesť parlamentných strán sa v pondelok nedohodlo s prezidentom Ivanom Gašparovičom, či bude vláda Ivety Radičovej pokračovať až do volieb.

Prezident podľa informácií SME trval na tom, že jediným ústavným riešením je vládu odvolať a poveriť niekoho zostavením novej, ktorej programové vyhlásenie v parlamente podporí 76 poslancov.

S odvolaním vlády súhlasí SaS a SNS. SDKÚ, KDH a MostHíd chcú, aby prezident vládu vôbec neodvolal. Jej pokračovanie, hoci s obmedzeným mandátom, si želá aj Smer.

Príveľa verzii

„Sú dve verzie. Buď prezident vládu odvolá, alebo ju neodvolá. Odvolať môže len vtedy, keď má koho vymenovať,“ vysvetľoval Gašparovičov hovorca Marek Trubač. „Nie je tu však zhoda politických strán. Tu nie je problém v ústave a prezidentovi.“

Predseda KDH Ján Figel' súhlasí, že rokovania neviedli k „definitívnemu riešeniu“. Verí však, že to by sa malo nájsť do konca týždňa.

Minister dopravy a podpredseda vlády hovorí, že vládu povalila opozícia so SaS a „ak je to väčšina schopná niesť ďalšiu zodpovednosť, mala by to takto vyjadriť“.

Roztrieštenosť názorov účastníkov stretnutia opisoval aj šéf MostaHídu Béla Bugár. „Sulík a Slota tvrdili, že treba odvolať vládu, a potom uvidíme, že čo. Fico hovoril o tom, že treba odvolať vládu, a potom ju poveriť obmedzeným mandátom. Ale to sú nedoriešené veci.“

SaS dohodu nevidí

„Nie je dohoda,“ povedal podpredseda SaS a minister obrany Ľubomír Galko. Za hlúposť označil úvahy o tom, že by mohla pokračovať vláda Ivety Radičovej, len bez neho, ministra hospodárstva Juraja Miškova, ministra kultúry Daniela Krajcera a ministra práce Jozefa Mihála. Kabinet bez účasti štyroch ministrov SaS vraj nepodporia.

Galko odmietol aj špekulácie o tom, že by sa strana usilovala o návrat Richarda Sulíka na čelo parlamentu, kde ho minulý týždeň vystriedal Pavol Hrušovský z KDH. „Nemáme sa kam vracieť.“ Strana vraj nechce ani miesto podpredsedu parlamentu pre predsedu klubu SaS Jozefa Kollára.

Galko pošle tajomníka

Minister obrany hovorí, že SaS by si predsa len vedela predstaviť pokračovanie tejto vlády až do marcových volieb, pokiaľ v nej ostanú nominanti strany.

„Budeme to rešpektovať a budeme fungovať. Ja osobne budem chodiť na vládu čo najmenej a vždy tam pošlem štátneho tajomníka, lebo sa tam necítim dobre.“

Výmeny nominantov SaS sa už začali. V utorok by mal Sulík uvoľniť kanceláriu Hrušovskému.

Nový šéf Národnej rady ešte v pondelok odvolal šéfa kancelárie parlamentu Michala Nižňana.

Skúsia to s parlamentom

Napriek tomu, že rokovania o vláde zatiaľ nepokročili, parlament by mal už v utorok obnoviť svoju činnosť a pokračovať v prerokúvaní vládnych aj poslaneckých návrhov.

Podporu SaS nemá zvyšok koalície dohodnutú. Rokovať o nej chcú v priebehu dňa. SME

Lasica: Kto môže za pád vlády, je buď podplatený alebo hlupák

Čo si myslíte o neschválení eurovalu a páde vlády? Odpovedali slovenské osobnosti.

Som optimista, schválenie eurovalu je jediné riešenie pre Slovensko a celú eurozónu. Vlády je škoda. Stáli pred nimi veľké úlohy a sľubne naštartované reformy, ktoré by v blízkej budúcnosti znamenali prínos pre Slovensko.

Ľubomír Drahovský, analytik agentúry pre prieskum trhu Terno

V záujme dôveryhodnosti Slovenska dúfam, že sa euroval podarí schváliť. Pre nás je to veľký problém, čo sa týka čerpania eurofondov v budúcnosti. Pád vlády nehodnotím, to je záležitosť vysokej politiky.

Jozef Dvonč, predseda ZMOS

Neschválenie eurovalu nebolo správne a je mi ľúto, že sme za to zaplatili takú vysokú daň, ako bol pád vlády.

Peter Kubínyi, predseda Slovenského syndikátu novinárov

Urobili sme si zlé meno v Európe. Škoda. Protiargumenty voči eurovalu akceptujem, ale karty sú rozdané inak a my sme príliš malí na to, aby sme robili takýto neporiadok. To, že padla vláda, je škoda predovšetkým pre pána Sulíka, asi nechce vládnúť.

Peter Lipa, hudobník

Myslím si, že je nevídané, že padá vláda vinou vlastnej koalície. Jediným vysvetlením je, že tí ktorí to spôsobili, sú buď hlupáci, alebo sú podplatení. Jednu z týchto dvoch strašných možností si môžete vybrať.

Milan Lasica, humorista

Je smutné, že sme sa takto dostali do svetových médií. Je to pre našich partnerov v Európe zlý signál. Myslím, že urobia opatrenia, aby sa to už nestalo. Aby malá krajina, ako sme my, nemohla brzdiť takéto zásadné rozhodnutia. Pre všetky strany je to ponaučenie, že musia mať spoľahlivých partnerov, aby mohli vládnúť štyri roky.

Jaroslav Kuča, armádny generálmajor vo výslužbe

To na koho skúšate?!

Vladimír Weiss, futbalový tréner

Vláda padla, euroval neprešiel

Vláda skončila a poslanci neschválili ani euroval. Za hlasovalo len 55 poslancov. Po hlasovaní na Slovensku oslabilo aj euro. Premiérka požiadala Dzurindu, aby rokoval so Smerom a vyzvala Sulíka a ministrov SaS, aby boli chlapi a odstúpili.



Vláda padla. (TASR/Michal Svítok)



Premiérka odchádza. (SME/Vladimír Šimíček)

Bývalým komunistickým činiteľom môžu v Maďarsku siahnuť na dôchodky

SITA | 17. októbra 2011 21:15

Maďarská vládna strana Fidesz chce nájsť spôsob, ako prinútiť bývalých politických lídrov z komunistickej éry, aby platili za škody, ktoré podľa nej napáchali. Na pondelňajšej tlačovej konferencii to vyhlásil predseda jej parlamentného klubu János Lázár, ktorý vystúpil pred novinárov po stretnutí s poslancami koalícnej Kresťanskodemokratickej ľudovej strany, kde sa venovali návrhu poslankyne Fidesz-u Márie Wittnerovej.

Tá žiadala "zvýšený príspevok" zo strany bývalých nositeľov rozhodovacích funkcií v centrálnom a miestnom aparáte Maďarskej socialistickej robotníckej strany, komunistického zväzu mládeže a ľudových milícií.

Komunistickí činitelia na dôchodku by podľa neho mali platiť špeciálnu daň, pričom by štát takto získané peniaze poskytoval organizáciám združujúcich veteránov komunistického odboja a obete prenasledovania. Lázár tvrdí, že podobné opatrenia zaviedli aj v Českej republike a v Poľsku. Detaily Wittnerovej iniciatívy podľa neho poslanci prerokujú v priebehu budúceho týždňa.

Wittnerová ako bývalá politická väzenkyňa sa v minulotýždňovom rozhovore pre tlačovú agentúru MTI vyjadrila, že komunistickým "katom" by mali znížiť "nehanebne vysoké" dôchodky na úroveň, s akou sa musia uspokojiť obete ich režimu.

Galko: Starých politikov treba vymeniť

Podľa ministra obrany niektorí politici absolútne stratili zmysel pre realitu a spojenie s bežnými občanmi.

BRATISLAVA. Minister obrany Ľubomír Galko (SaS) je presvedčený o tom, že je potrebné vymeniť starých bardov, ktorí už 20 rokov pôsobia v politike.

K takémuto pocitu dospel po udalostiach, ktoré sa udiali počas uplynulých niekoľkých týždňoch.

Podľa neho ide o ľudí, ktorí za tak dlhé obdobie, ako sa pohybujú v parlamente a v exekutive, absolútne stratili zmysel pre realitu a spojenie s bežnými občanmi.

Konkrétne mená nepovedal

"Sú to ľudia, ktorí možno už zabudli, ako je to zarábať si peniaze vlastnou hlavou či už v privátnych firmách, alebo nejakým podnikaním," konštatoval po skončení rokovania vlády. Koho tým má na mysli, nekonkretizoval.

Ako povedal, ponecháva to na fantázii novinárov. "Pevne verím, že si to občania postupne uvedomia," dodal.

Možno išlo už o posledné riadne zasadnutie kabinetu Ivety Radičovej (SDKÚ), ktorá nemá po minulotýždňovom hlasovaní dôveru parlamentu.

"Mám z toho zmiešaný pocit, pretože som išiel do politiky s určitými ideálmi," poznamenal.

Naďalej je presvedčený o tom, že bývalí koalíční partneri SaS podrazili, keďže tá držala dohody a od prvého dňa sa správa konzistentne.

Myslí si, že je nemožné, aby pri prezentovanom antagonisticom vzťahu SDKÚ, KDH, Mostu-Híd a opozičného Smeru, prišlo v priebehu niekoľkých hodín k vzácnnej súhre, čo sa týka zosadenia vlády, predsedu parlamentu Richarda Sulíka aj pri dohode na termíne predčasných volieb.

Za chaos viní koalíčné strany

Za súčasný ústavný chaos, ktorý tým vznikol, viní Galko práve menované strany.

"Nech si to riešia. Zachovali sa absolútne amatérsky. Na niečom sa dohodli a vykonali nejaké kroky bez toho, aby mali premyslené, čo bude ďalej. A teraz my to máme riešiť za nich? Nech ponúknu riešenie, ktoré bude prezident akceptovať a my sa s ním plne stotožníme," avizoval.

Pre Galka je momentálne problémom po tom všetkom, ako sa ich bývalí vládni kolegovia zachovali k SaS tváriť, že sa nič nestalo.

"Samozrejme, čas všetko obrúsi. To je aj moja odpoveď na otázku, čo bude po voľbách," uzavrel minister obrany.

SME

Ministri si vyčítajú zradu

Vláda rokovala, akoby nepadla. Galko ignoroval len spoločný obed.

BRATISLAVA. Kabinet Ivety Radičovej (SDKÚ) sa týždeň po páde včera zišiel a odobroval návrhy zákonov, akoby sa nič nestalo. Veľa významných bodov vláda nemala.

Azda najvážnejším bolo vyslanie premiérky na summit Európskej únie, ktorý bude aj o eurovale. Podporili to aj ministri SaS, hoci ich poslanci práve hlasovaním proti eurovalu vyjadrili nedôveru vláde. „Nevidím v tom problém,“ povedal minister obrany Ľubomír Galko (SaS).

Minister včera prišiel aj napriek hrozbe spred pár dní, že bude posilať len štátneho tajomníka. „Necítim som sa tam dobre. Necítim tam pozitívnu atmosféru a pozitívneho ducha, ktorý tam panoval predtým,“ zveril sa včera Galko. „Výsledok je, že som nešiel na spoločný obed.“

Ministri sa pred novinármi obviňovali z pádu vlády. „Cítiť, že niekto povalil túto vládu, samozrejme, nezmyselne,“ povedal minister pôdohospodárstva Zsolt Simon (Most-Híd). Galko zasa hovoril, že ich „zradili“ ostatní.

„Atmosféra bola vypätá skôr minulý týždeň, emócie sa už upokojili,“ povedal štátny tajomník ministerstva hospodárstva Kristián Takáč, ktorý zaskakoval za ministra Juraja Miškova (obaja SaS). Miškov neprišiel, lebo predkladal zákon v parlamente. Martina Pažitková

Ikony, strážci a právníci

Zcela v intencích, jakých referuje o 9/11, zemětřesení či tragédiích hokejistů. Včetně zpomalených záběrů. A filosofováním na téma nutnosti vstát a jít dál. Zdá se, že mediální tryzny se v poslední době staly populární jako pohřeb žehem bez obřadu. Musím konstatovat, že pohřby se největší komerční televizi povedly. Stevu Jobsovi u kytěk, pokládaných na různá místa různými lidmi, hoří svíčky – nejen ty „normální“, ale i aplikace iSvíčka.

Faktem zůstává, že Jobs byl schopným globálním marketérem. Věděl kdy co dát na trh, co vymyslel někdo jiný a dostat to mezi lidi nedokázal.

LCD tablet ovládaný prstem nevymyslel Jobs, ale Alan Kay z Xerox PARC v návrhu Dynabook v roce 1969. John Sculley z Apple ho v roce 1987 oprášil. Na realizaci a masové rozšíření si ale musel počkat čtvrt století. Kay také v roce 1972 vymyslel operační systém s okny. Ve stejném roce zahájil práci na sémantickém systému ikon Bell Northern Research z Ottawy. Myš vymyslel Douglass C. Engelbart, grafické rozhraní s ikonami na desktopu bylo použito poprvé v počítači Xerox Star a myši řízené grafické rozhraní v počítači Xerox Alto.

Jobs se dokázal nadchnout a syntetizovat nápady druhých. Pochopil, že počítače nemají lidi na práci, ale chtějí je mít na zábavu. Pochopil, že lidé nepotřebují několik specializovaných zařízení, ale stačí jim mít jedno, které splňuje více funkcí. To ale už před ním definoval Stanley Kubrick, režisér filmu 2001: A Space Odyssey, který pověřil během přípravy filmu v roce 1966 firmu Honeywell předpovědět budoucnost výpočetní techniky.

Jobs přispěl myšlenkou, že počítač i telefon je móda. A jako s módou s nimi zacházel. A jako módu je tvořil.

Módou byl kdysi i Karel Gott. Teď se stal Zlatý slavík finalistou Moderátora roku, jehož vítěz se bude vyhlašovat na přehlídce Prix Bohemia Radio. Na to, že je Gott moderátorským nováčkem, je to dost slušný výkon, ostatně slušný výkon je i jeho moderování. Profesionálové o něm tvrdí, že je profesionál. Ačkoliv za tento názor mne patrně Strážci Národní Kultury, kteří se zabývají výhradně Dvojkou Českého rozhlasu, utlukou motýčkami či odrhnou až na kost, jakmile si jej přečtou. Gott jako moderátor není oposlouchaný, není přihlouple rozžvatlaný a nepřináší posluchačům neštěstí světa, což je úděl sebelepšího zpravodaje a zprávaře. Nepotřebuje vás bavit za každou cenu a profesionalitu hlasovou mu neupře ani Rejžek.

Neštěstím (západního) světa je reklama. Příští týden ve sněmovně se bude diskutovat o product placementu, aneb jak vydělat peníze na samotném ději filmu. Umisťování produktů do děje mi nevadí, pokud Bond bude i nadále jezdit ve slušných autech. Jestliže se jejich značky objeví v záběru, proč ne. Je to logičtější, než kdyby je zakrývali a předstírali, že to auto ve skutečnosti nikdo nevyrobil. Nevadí mi ani záběry na mobily a spoustu dalších věcí, které holt používáme a které nějakou značku mají. Velké produkce, zdá se, umějí s product placementem většinou zacházet. V Česku to trochu drhne. Nábytek Jamall v Ordinaci v Růžové zahradě se stal přímo symbolem zpackanosti, stejně jako český film, v němž hrdina do zblblnutí opakuje, co pije, či v němž vystupuje pes, který se jmenuje stejně, jako vyhledavač. Seznamte, lehni. Nepochybně to bude zajímavý den. Na konferenci pohovoří i regulátoři a regulátorky z RRTV.

Pokud si někdo myslí, že problém deníku lze vyřešit jeho zánikem, je na hlubokém omylu, jak se o tom přesvědčuje Rupert Murdoch. Žaloby na News of the World vesele pokračují kvůli odposlechům a nabourávání do schránek. Vypadá to, že žalob už je 63 a proces je na spadnutí. Odposlouchávaných prý bylo skoro pět set. Pozoruhodné je, že čtyři roky odposlouchávání nikomu nevadilo a všichni se nechali vydírat. Politici i celebrity. Jo, touha po moci je touha po moci a auta s řidičem se zdánlivě mocný muž vzdává těžko, že jo?

Město Zlín stáhlo ze svého webu záznamy z jednání zastupitelů, hrozila mu pokuta za ohrožení soukromí návštěvníků. Výrok právníků je zbaběle špatný. Pokud je možná přítomnost veřejnosti, je událost veřejná a vše co se zde řekne nebo udělá, je také veřejné. Záznam z ní musí být, stejně jako přenos, také veřejný. Právo na informace má neveřejném prostoru přednost před právem na ochranu soukromí. UOOU se z orgánu, který měl umožnit realizaci práv občanů na maximum informací, změnil v cenzora, který to právo lidem bere. Nejspíše bude – jako vždy – nutné zpřesnit a zpřisnit zákon, aby právníci nemohli hájit kulisní pletichy. Město Zlín mělo ve prospěch svých občanů jít k soudu, a dospět klidně až k soudu ústavnímu. Zbabělý je zástupce lidu, na kterého někdo zavrčí a on uteče.

Zástupci evropského lidu jednali jinak. Ve jménu spotřebitelů. Lacinější dekodéry ze zahraničí (například z

Řecka) mohou britští hospodští (Karen Murphy ve své hospodě v Portsmouthu) používat na přenos britské Premier League. Evropský soud řekl, že vnitrostátní právní předpisy, které zakazují dovoz, prodej nebo použití zahraničních dekodérových karet jsou v rozporu se svobodou poskytování služeb na celém území EU.

Dokoce i v USA zaznamenali spotřebitelé soudní úspěch. Americký Nejvyšší soud vydal rozhodnutí, že tradiční stažení zvukového záznamu z internetu nepředstavuje veřejné provozování hudebního díla, na které se vztahují federální autorská práva.

Huffington Post Media Group vydala souhrnnou zprávu, ze které vyplývá 1 miliarda shlédnutých stránek tohoto média, 37 milionů unikátních návštěvníků a 5,1 milionů komentářů, a to vše za jeden prázdninový měsíc – srpen. No řekněte, pánové tiskoví magnáti, kdo z vás na to má?

Pro Prvnizpravy.cz

Irena Ryšánková

Na Slovensku padla vláda, poslanci odmítli poskytnout peníze Řecku

Slovenská vláda premiérky Ivety Radičové nedostala důvěru sněmovny a končí. Stalo se tak v úterý večer poté, co poslanci odmítli účast Slovenska na novém stabilizačním fondu eurozóny pro krachující Řecko a případně další země. Radičová hlasování spojila s hlasováním o důvěře své vládě, když její partnerská strana v koalici oznámila, že fond nepodpoří.

Evropský fond finanční stability (EFSF) či euroval již schválily všechny země eurozóny a čekalo se na Slováky. K přijetí je podle zakládajících listin zapotřebí souhlas všech 17 členů měnové unie.

Pro stabilizační fond hlasovalo jen 55 poslanců, kteří tím vyjádřili důvěru vládě premiérky Radičové. Ve 150členném parlamentu byla nutná minimální většina 76 hlasů.

Hlasování se nezúčastnili poslanci vládní strany Svoboda a Solidarita (SaS), ani opoziční strany Smer-sociální demokracie. Strana expremiéra Roberta Fica přitom stabilizační fond podporuje. Poslanci opoziční Slovenské národní strany hlasovali proti.

Předseda SaS Richard Sulík okamžitě po hlasování prohlásil, že svým postojem zachránili daňovým poplatníkům 300 miliard eur. „Dostali jsme mandát na to, abychom chránili peníze slovenských daňových poplatníků,“ uvedl Sulík.

Podle Fica vláda Ivety Radičové způsobila Slovensku neschválením eurovalu mezinárodní blamáž. „Za tuto blamáž nese vláda Ivety Radičové plnou odpovědnost, které se nemůže bavit. Strana Smer-sociální demokracie je připravena na další diskusi o eurovalu. Slovensko se k eurovalu musí přihlásit, je to pro Slovensko životně důležitý dokument,“ uvedl Fico na mimořádné tiskové konferenci.

Čeká se na prezidentův návrat z Asie

Na tahu je nyní prezident Ivan Gašparovič, který může Radičovou pověřit vedením kabinetu až do výpsání předčasných parlamentních voleb. Není vyloučeno ani sestavení úřednické vlády. Gašparovič je na zahraniční cestě v Asii, což situaci do značné míry komplikuje. Prezident nevyloučil předčasný návrat na Slovensko.

Někteří zahraniční pozorovatelé v zákulisí slovenského parlamentu hodnotili hlasování jako precedent, když se malé Slovensko vzepřelo bruselské byrokracii. Na základě toho nevyklučují možný domino efekt v rámci Evropské unie.

Proti balíku pomoci se postavila slovenská vládní strana Svoboda a Solidarita (SaS). Strana avizovala, že její poslanci se hlasování nezúčastní, a totéž ohlásila i opoziční strana Smer – sociální demokracie expremiéra Roberta Fica. Vládní koalice tak nejenže ve 150členném parlamentu nedisponovala potřebnou většinou 76 hlasů, ale nemohla ani doufat, že získá spojence v opozičním táboře.

Rozprava v parlamentu začala dvě hodiny po poledni a trvala dlouhé hodiny. Řečníci se střídali, ale argumenty pro i proti byly vesměs stejné. Podle zastánců přijetí bylo třeba dostat závazkům, které stejně jako výhody Slovensku vyvstaly po přijetí eura v roce 2009. Kritici poukazovali na to, že Slovensko nemá dost prostředků pro sebe, aby poskytovalo miliardy jiným zemím.

Argumenty o odpovědnosti i nadměrném zatížení

„Euroval není ideálním řešením. Problém je v tom, že dnes nemáme jinou alternativu,“ uvedl na úvod schůze ministr financí Ivan Mikloš. „Slovensko je nejchudší zemí eurozóny, ale máme přispět nejvíc,“ konstatoval Sulík. Slovenský příspěvek do fondu měl činit asi 10 procent HDP země.

Kritizoval rovněž spojení hlasování o eurovalu s vyslovením důvěry vládě. „Naše vláda je v tomto zřejmě

světovým unikátem. Je to v rozporu se zdravým rozumem a koaliční smlouvou,“ prohlásil.

Premiérka Radičová před poslanci uvedla, že měnová unie a euro jsou v ohrožení a je třeba kolektivní akce. „Musíme konat, a to okamžitě. Vláda, která nevnímá změnu situace, si nezaslouží vládnout,“ dodala. Radičová odmítla slova o porušení vládního programu. „Pokud vyžadujeme odpovědnost od evropských partnerů, musíme se tak chovat i my,“ dodala. RP

DOPIS od čtenáře *NOVIN*:

Vratislave, vubec se nedivím kratkemu clanecku od cloveka, ktery si nepreje byt jmenovan a ktery dava najevo svuj pohled na Noviny. Jsem si jist, ze nemluvi za sebe, ponevadz takovych jako je on tu mame spousty. V mestecku, kde ziji je vic jak 20 Cecho-slovaku, z nichz dve tretiny nejen ze voli Labour Party, ale dokonce nekteri se vyjadрили naklonosti ke komunisticke strane. Myslim, ze v clanku, ktery jsem napsal pred nejakou dobou jsem se moc nemylil. Posilam vam kopii.
:

V poslednich letech se objevily na ruznych internetovych strankach pochybnosti o tom, kdo prvni prisel s napadem pouzivat slovo “Spolek slusnych krajanu”. Slusny puvodne znamena clovek, ktery nemluvi sprostě, na druhe strane ale nemusi mit character. Potom jsou tu ti, kteri nemluvi priliz slusne, ale zato ten character maji. Muj umysl je prijit na to, co vlastne to slovo “Slusny krajan” znamena. Behem Totality velka skupina krajanu patrila do skupiny Upravencu s tim, ze mnozi po priletu do stare vlasti vyslychajici soudruhy z MV informovali o vsem moznem. Ty mezi slusne krajany nepatri. Pak je tu skupina lidi, kteri nosili soudruhumi na zastupitelске urady rajske omacky a do novin s knedlikama pridali nejakou tu zpravicku. Ty mezi ty slusne taky nepatri. Dalsi jsou ti, coby clenove predsednictva ruznych krajanskych spolku, kteri se nestydeli podrobne informovat urady Statni bezpecnost v Praze o prubehu schuzi s kompletni agendou se vsemi detaili, nemluve o vecircich poradanych na rozlouceni s odvolanymi komunistickymi zastupci nasich zahranicnich uradu, vracejicich se do rodně vlasti.

Pak tu mame take krajany, byvale soudruhy, kteri sem byli vyslani jako informanti Statni bezpecnosti a take lidi, kterym anti-komunisticke clanky nevoni. Tak a ted mne vysvetlete, kdo je vlastne slusny krajan? Nejak jsem na to neprisel.

Vladimir

V Německu zatkli manželský pár ruských agentů

Berlín - V Německu byla zatčena manželská dvojice, která údajně dvacet let pracovala pro ruskou rozvědku.

Informuje o tom německý časopis Der Spiegel, který bude na stáncích v neděli a z něhož se již v sobotu objevily výňatky. Aféru označuje za první svého druhu od sjednocení Německa před dvaceti lety.

Oba údajní špioni, kteří byli zadrženi v úterý, vinu popírají. Cíle jejich mise podle časopisu zatím zůstávají nejasné.

Obvinění, muž a žena, mají německá jména. Podle Der Spiegel policie překvapila ženu v okamžiku, když poslouchala vysíláčku s šifrovanými zprávami.

V Německu žili od roku 1988

Dvojice měla rakouské pasy, podle nichž se muž narodil v Argentině a žena v Peru. Po ověření v Latinské Americe ovšem vyšetřovatelé konstatovali, že tyto údaje jsou falešné.

Podle časopisu jde o první takovou aféru v Německu od jeho sjednocení před 20 lety. Vyšetřovatelé prý pracují s hypotézou, že aktivita páru v ruské rozvědce mohla začít ještě za dob sovětské tajné služby KGB. Pár v zemi, tehdy ještě západním Německu, pobýval od roku 1988.

Podle Spolkového úřadu na ochranu ústavy (BfV), německé kontrarozvědky, se dvojice dostala do hledáčku německých bezpečnostních sil poté, co americký Federální úřad pro vyšetřování (FBI) odhalil ve Spojených státech síť agentů ruské rozvědky.

V některých státech, jako je Austrálie nebo Irsko, jsou ruské speciální sítě organizující transport do USA a Evropy.

Loni v červenci si USA s Ruskem vyměnily deset tajných agentů, kteří v USA pracovali pro Moskvu, a čtyři špiony, kteří v Rusku pracovali pro Washington. CTK

Radosti podzimu

Léto se sice moc nevydařilo, ale druhá polovina září byla - pokud jde o počasí - nádherná, přímo ukázková. A na mém oblíbeném kaštanu u Olšanských hřbitovů jako každé září vyrazily nové listy a květy. Pokaždé, když jdu nebo jedu kolem, mě ten pohled povzbudí. Jistě, je to anomálie, kaštany nedozrají, ale je příjemné vidět v nadcházejícím podzimu jemné jarní květy. Vím ještě o jednom, ten je zas na Střeleckém ostrově, a určitě existuje i spousta dalších, které v tuhle dobu simulují jaro.

Pohled na českou politiku takovou radost nevyvolá. Ani na tu komunální: doslechla jsem se, že o budovu školy v pražské Drtinově ulici, která má být "optimalizována" (čti zrušena), má zájem Václav Klaus junior. Možná je to jen pomluva, nevím, ale je-li to pravda a chtějí-li radní pražského magistrátu synovi pana prezidenta zrušením školy vyhovět, je to nestoudnost. Čerstvý průzkum ukázal, že pro středoškoláky je dosti podstatné, kde stojí škola, na kterou se chtějí přihlásit. Celkem to chápu, když někdo bydlí na Smíchově, moc se mu asi nechce jezdit do Horních Počernic, kam mají být studenti z Drtinovy ulice převedeni. Budu tedy radši doufat, že je to pomluva.

A když už jsem u těch škol: mám pocit, že se v internetových zprávách nesmírně rozmnožily pravopisné chyby. Dobře vím, že přepsat se může každý, sama taky dělám překlepy, ale ve slušném médiu obvykle zaměstnávají korektora, který překlepy opraví. Když ovšem někdo trvale chybuje ve shodě podmětu s přísudkem, těžko nenabýt pocitu, že se to prostě ve škole nenaučil. Přitom v různých diskusích o školství neobyčejně často slyším, že se metody výuky musejí modernizovat, že nemá smysl nutit žáky a studenty, aby si cpali do hlavy hory informací, když je mohou získat jedním kliknutím na internetu a podobně. Něco na tom jistě je - ale že by měli do novin psát lidé, kteří se ve škole nenaučili ani pravopis, to se mi nezdá. Kdo neumí číst a psát, těžko může být schopen písemně srozumitelně formulovat nějaký názor.

Nebo že bych se mýlila? Narodila jsem se v první polovině minulého století, třeba jsem beznadějně staromódní. Rozhodně si tak připadám, když čtu diskuse na webu: mám pocit, že polovina přispěvatelů nedokončila ani základní školu a navíc je vychovával někdo, kdo neměl tušení o běžném slušném chování. A vychoval z nich hulváty k obrazu svému, lidí, kteří nedokážou vnímat příčiny a následky a naprosto nejsou schopni diskuse ani prostého pochopení, že si někdo jiný může myslet něco jiného, a přesto nebýt zločinec ani beznadějný hlupák.

Trochu se děším představy, že jednou třeba někdo pokácí ty kaštany, co si rok co rok popletou podzim s jarem, a připraví mě tak o nevinnou radost. O trochu víc se děším, že někdo zašantročí školní budovu kvůli penězům nebo mocenským výhodám. Ještě horší je ale představa, že by moje vnoučata měla žít mezi hulváty a bezohlednými sobci. Jak k tomu ty děti přijdou? A jak k tomu přijdou ti dospělí, kteří nechťejí přistoupit na obecné hulvátství, milí čtenáři?

Petruška Šustrová *LN*, 10. října 2011



V Egyptě masakrují křesťany

Radost z "arabského jara" nemá dlouhé trvání a naděje, že rebelie v této oblasti povede k nastolení rozumných politických poměrů a k následnému míru a prosperitě, se ukázala jako značně naivní. Přání bylo zase jednou otcem myšlenky. V Egyptě zmasakrovali křesťany – takový akt kolektivního násilí je v Evropě nemyslitelný, pravda, s výjimkou Balkánu. Čím dříve ztratíme iluze, tím lépe. Příznačné je, že k masakru došlo v době, kdy se v OSN chystá "uznání Palestiny", tedy legitimizace útvaru, který je vyvolán nenávistí a stojí na nenávisti a je živěn iluzemi.

V této souvislosti je dobře zmínit epizodu ze současného rokování Fóra 2000, které se odbývá v Praze. Pozvána byla i kosovská prezidentka – existence "nezávislého Kosova" je výsměch rozumu. Jde ve vsí nahotě o analogii anexe Sudet nacistickým Německem a je to předobraz toho, co se za nějakou dobu, za desítky let, může stát kdekoli jinde v Evropě. Zatímco v Egyptě masakrují křesťany a na Blízkém východě za peníze Evropské unie chystají genocidu Izraele, v Evropě se usadily miliony imigrantů právě z těch oblastí, kde sice vyznávají čistý islám, ale jinak se tam žít nedá. V Egyptě se masakruje a u nás se blouzní o multikulturní společnosti. Rádio Česko vysílalo půvabný rozhovor s kosovskou prezidentkou Atifete Jahjagovou. Žena je to bezesporu inteligentní, rozhled získala v Americe, a nádherně bruslila, když se jí redaktorka rozhlasu ptala na to, jak je to z vyháněním Srbů z Kosova. Umělecký dojem jejího krasobruslení je výtečný, ovšem poselství je jednoznačné: nelze popřít, že v Kosovu vyhánějí a vraždí Srby. Mají to na Fóru 2000 opravdu vypečené hosty!

Aston NevPes



NOVINY – Dostali jsem od našich čtenářů.

ČVUT v Praze dále rozvíjí spolupráci s Austrálií

České vysoké učení technické v Praze (ČVUT) koncem září navštívil prof. Aleksandar Subic z australské RMIT university (Royal Melbourne Institute of Technology). Setkal se tu s předními vědci z různých oborů. Z jednání vyplynulo, že dojde k uzavření dohody o spolupráci mezi ČVUT a RMIT. Návštěva australského profesora na pražské ČVUT je konkrétním výstupem Česko-australských technologických dnů, které se díky CzechInvestu a ministerstvu zahraničních věcí konaly letos v červenci v Melbourne.

Česká i australská univerzita plánují spolupráci na mnoha úrovních v oblasti strojírenství. Měla by zahrnovat dvojité diplomy v inženýrském studiu a společný výzkum především v oblasti automobilového průmyslu. Obě strany chtějí v roce 2012 společně zorganizovat strategický vědecký pracovní seminář za účasti špičkových vědců a zástupců firem, na kterém budou identifikovány konkrétní výzkumné projekty.

„Velice mě těší, že CzechInvest v rámci Českých technologických dnů v Melbourne pomohl k setkání představitelů ČVUT a RMIT University, které vyústilo ve spolupráci,“ říká *generální ředitel agentury CzechInvest Miroslav Krížek* a dodává: „Takové výstupy jako je dohoda o spolupráci mezi ČVUT a RMIT University jsou pro nás velice pozitivním znamením. Projekt Českých technologických dnů tak plní svůj účel.“

Mezi úspěchy univerzity RMIT v Austrálii patří první vodíkové závodní auto - Formule na elektrický pohon a modelu trucku na vodíkové palivové články. RMIT zřídil a stojí v čele celosvětového klastru s názvem Global Green Car, který sdružuje odborné týmy pracující na vývoji lehkých materiálů a konstrukcí, ekologických motorů a udržitelné výroby etanolu.

Zdroj: CZECHINVEST



TAKÉ TAKOVÍ ŽIJÍ V AUSTRÁLII.....

Čtu Noviny od začátku do konce, proto mi neunikl malý článkuček na stránce 5. - "Panu vydavateli Novin"!

Pisatel si stěžuje, že od pana Vratislava dostal "vzorek novin", neobjednaný, tedy nechtěný! Dále píše : Vaše noviny jsou reakcionářské a už nám je nikdy neposílejte !

(Moje poznámka : ano, pan Vydavatel čas od času pošle Noviny na česky a slovensky znějící jména a adresy, naivně doufaje, že krajané si Noviny objednají. - Ano, Noviny jsou z hlediska jakéhokoliv zastr. bolševika reakcionářské, to je název, kterým označovali komunisté všechny, kteří nesouhlasili s jejich názorem už od roku 1948 a jak je vidět - dodnes !)

Článek pokračuje : My co jsme sem přijeli v roce 1968-69 jako "dubčekovci" jsme byli přijati od místní dělnické (sic!) strany (labor party) s otevřenou náručí, velice nám všem pomohli, a většina z nás se dostala v krátké době vhodná zaměstnání at už v knihovnách, na univerzitách či muzeích.Jsme tím a vždycky budeme, dělnické straně vděční. Už tím, že vaše noviny neustále špiní paní Gillard se ukazujete jako pěkný plátek. A taky vámi vydávané noviny špiní českou republiku nevhodnými zprávami. (jméno na žádost neuvedeno)

Když jsem pomáhal panu Vratislavovi skládat Noviny do obálek pro zasílání, vždycky spolu debatujeme o událostech v Austrálii, ve starých našich zemích, ve světě, o historii, vědě i o ženských. Když došlo na názor na tento zmíněný článek, ptal jsem se pana Vydavatele : Kterej vůl Vám to napsal ? Vratislav odpověděl : No víte, já to vím, ale slíbil jsem mu, že jméno neuveřejním! Takže to neřekl ani mně.

Jsem toho názoru, že ve svobodné zemi, jako (zatím) je jak Austrálie, tak Česká a Slovenská republika(y), se každý může beze strachu podepsat pod svůj názor, ale nešť, když pan Vratislav slíbil, at to tomu srabovi splní.

Já také dostávám podobné reakce od "statečného anonyma" (podepisujícího se K.Z.), ovšem, to je pro změnu zase nějaký starý, český fašoun, který vždy, když pochválím stát Izrael, běsní proti Židům !

Prostě, i takoví lidé tu žijí mezi námi !

No a nakonec ještě poznámku k výrazu "dubčekovci" !

V roce 1968, jsem jezdil v holešovickém ČSAD 2, jako řidič Pragy V5-S.

Během okupace sovětskou armádou, jsme všichni měli postranice vozů pomalované hesly jako : At žije Dubček,

Svoboda, Černík a ostatní, takže by se dalo říci, že jsme byli dubčekovci. Ovšem, všechno je relativní!

V porovnání se sovětskými okupanty (zachvatčiky), byla vláda tehdejšího ČSSR vládou legální, sověty odstavenou a unesenou do Moskvy, proto tehdy celý národ jednotně byl "dubčekovský"!

Vím, že když jsem tehdy přišel z práce domů a vyprávěl mámě zážitky z jízď obsazenou Prahou, kdy na Hlávkově mostu sovětský oficír s namířenou pistolí nutil mého závozníka ta hesla a jména ze sajten smazat - (Vazmi stěrku i stěri !!!), maminka pokývala hlavou a povídá mi : To nevíš, že ten váš Dubček, byl vychovaný v Sovětském Svazu, jeho celá rodina tam (dobrovolně) byla v rámci Interhelpa (akce Kominterny) a ten váš prezident-"generál" Svoboda zradil už v osmačtyřicátém svého presidenta i své spolubojovníky ? Ti zrovna by Vám za zastřelení ožralým Rusákem nestáli za to !

Přesto, tehdy jsem to cítil trochu jinak, tak jako mnoho dalších Čechů, Moravanů, Slováků, trvalo mi to rok, než se situace v republice dostala do stejné, šedé barvy podmaněné země, kolaborující s okupanty, takže, když na první výročí 21. srpna 1969., když jsme vycházeli s tehdejší manželkou z kina Blaník, právě naproti pomníku Svatého Václava, tloukli tam pokojné demonstranty nikoliv "zachvatčici", ale českoslovenští policajti a milicionáři, s obrněnými SKOTy. To mě vedlo ke konečné ztrátě iluzí budoucnosti v rodné zemi a důsledek byl, že v listopadu 1969, v jednom z posledních autobusů Čedoku, jsme směřovali na Víden.

Kdo četl předešlé řádky, jistě pochopí, že mnoho (tehdy) mladých lidí, mohlo být zváno "dubčekovci", aniž by bylo nutno se za to stydět, ale nazývá-li se někdo dubčekovec ještě v roce 2011 v Austrálii, je to neomluvitelný vůl (anebo Labor hňup !) Čtenář, at mi odpustí silné výrazy, jinak to vyjádřit nelze !

L.P. 16. října 2011F. REHULKA , Carlton - NSW



Diplomat says Finland’s ex-prime minister was Stasi agent. Finnish former diplomat Alpo Rusi said last week that Kalevi Sorsa, Finland’s longest serving prime minister, who led the country in the 1970s and 1980s, is on a secret list of 18 high-profile Finns with links to the Stasi, East Germany’s Cold-War security service. West German intelligence handed the file to its Finnish counterpart in 1990, but the Finnish Supreme Court ruled last year that the list would not be made public. Intelnews org



*Prosím, dovolujeme si upozornit, že **občas email nedojde**, aniž by jste dostali o tom, od vašeho počítače, v*
rozumění, protože zmizí někde cestou, byvše zachycen filtrem při své cestě mezi vámi a námi! Pokud vám, za váš email nepoděkujeme, tak jsme ho patrně nedostali, ale co dělat, když vám sice poděkujeme, ale naše poděkování se cestou ztratí při své cestě mezi námi a vámi? To samé, napsat nám znovu!

Děkujeme za porozumění, Váš vydavatel novin.



Recepiš No.320 Čokoládovo-ovocný nákyp.

125 g másla,
½ hrnku cukru,
2 vejce,
½ hrnku mouky,
1 KL kypřícího prášku,
1/4 hrnku kakaa,
50 ml mléka,
¼ hrnku sušeného ovoce,
100 g hořké čokolády (pokrájené).
Ušleháme máslo s cukrem, potom vešleháme vejce. Přidáme mouku smíchanou s kypřícím práškem a kakaem, mléko, ovoce a čokoládu a dobře promícháme. Hmotu dáme do vymazané, vysypané formy vhodné pro mikrovlnku (pokud nepoužijeme silikonovou) a vlníme asi 4 minuty.

Podáváme teplé, polité pudinkem a ozdobené ovocem dle chuti. Zmrzlina nebo šlehačka taky není špatný doplněk. Dobrou chut preje Radka



Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s listy čtenářů.

Hanácká kyselka s.r.o. – dědictví rodiny Pospíšilů

Hanácká kyselka s.r.o. je tradiční rodinná firma, jejíž historie sahá k počátkům 20. století.



francouzská společnost hledala v okolí ložiska černého uhlí. Při průzkumném vrtu došlo místo nalezení uhlí k mohutnému vytrysknutí proudu vody.



Od té doby je voda u zdejšího obyvatelstva v takové oblibě, že obecní správa na tomto místě pořídila vyzděné studně. Voda nepřetržitě vytékající z vrtu byla čirá, její teplota se pohybovala kolem 10°C, obsahovala bublinky a byla velmi dobré chuti. Studně obec pronajala na řadu let drogistovi Osčádalovi a účetnímu z Přerova Františku Dvořákovi. Tito pánové zaslali vzorky vody Františku Štolbovi, slavnému profesoru na české technické škole v Praze, k chemickému rozboru. Ten potvrdil, že jde o cennou kyselku alkalicko-zemito-sodnou a železitou, nasycenou volným kyslíčným uhlíčitým, obsahující též vzácné látky s léčivým významem. Kyselka byla místními živnostníky stáčena a prodávána. Posledními soukromníky, kteří komerčně využívali pramen Hanácké kyselky do roku 1948, byla rodina paní Anny Pospíšilové.

Do září 1992 byla Hanácká kyselka v péči Moravskoslezských zřidel, národního podniku. Poté přešla v rámci velké privatizace zpět do vlastnictví restituentů, dědiců paní Anny Pospíšilové. Tím byla obnovena tradice vlastnictví rodu Pospíšilů a byla vytvořena nová kvalita – Hanácká kyselka, tak jak ji známe dnes.

Vařte s minerálkou

Dopřáváte si každý den doušek za douškem, ale nikdy vás nenapadlo použít minerální vodu také v kuchyni? Vařit se s ní přitom dá opravdu skvěle. Máme pro vás recept na jednoduché houskové knedlíky a další tipy na jídla, ve kterých hraje minerálka důležitou roli.

Minerální voda má jednu skvělou vlastnost – nejenže dodá těstu potřebnou tekutinu a vlhkost, ale také ho **díky obsahu bublinek skvěle nadýchne**. Využít toho můžete při přípravě rychlých knedlíků k nedělnímu obědu nebo v jednoduchém nekynutém chlebu s bylinkami. Na minerálce je postavená také japonská specialita tempura. V těstíčku z mouky a ledové vody s bublinkami se obalují například krevety nebo kousky zeleniny, které se poté zprudka smaží v oleji. **Vařte s minerálkou i vy**. Svě oblíbené příchuti se však pro tentokrát raději vzdejte a na vaření použijte minerální vodu neochucenou, jen s neposednými bublinkami.

Houskové knedlíky s minerálkou

Tyto jednoduché houskové knedlíky připravíte opravdu snadno a rychle. Budou velmi důstojnou přílohou ke klasickým českým omáčkám. Dejte si je právě teď na podzim, kdy chladné a sychravé počasí svádí k návratu do kuchyně a vaření tradičních českých jídel. Ochutnáte rajskou, koprovku, nebo svíčkovou? Než se pustíte do přípravy těsta na knedlíky, dejte do velkého hrnce vařit vodu. Do mísy prosejte **400 g hrubé mouky, půl lžičky soli a půl balíčku kypřicího prášku do pečiva**. Prošlehejte **jedno vejce** a spolu s **250 ml perlivé minerální vody** je vlijte do mísy k mouce. Vařečkou směs rychle zpracujte na hladké, nelepivé těsto. Poté do něj zapracujte **3 housky z předešlého dne**, nakrájené na drobné kostičky. Dobře prohněťte a těsto rozdělte na dva díly. Na pomoučněné ploše vytvarujte dvě stejně velké šišky, které pozvolna vařte ve vroucí době 20–25 minut. Ještě horké je krájejte nití a ihned podávejte.

5 léků, které změnily svět

Tahle pětka nám převrátila život. Zbavuje bolesti, teploty, zánětu i strachu z otěhotnění.

Autor: Mandausová Klára

Penicilin

Být bordelář se někdy vyplatí. Skotský bakteriolog Alexander Fleming zapomněl v roce 1928 před svým odjezdem na dovolenou v laboratoři uklidit misku, ve které kultivoval stafylokokové bakterie. Po návratu zjistil, že plíseň stafylokoky vyhubila. Od roku 1943 zachránil penicilin miliony životů.

Aspirin

Otce německého chemika Felixe Hoffmanna bolely klouby. Tak mu syn na konci 19. století vyrobil derivát kyseliny salicylové. Aspirin byl na světě, a otcovy bolesti pryč. Dnes patří mezi deset nejrozšířenějších léků. Doporučuje se i jako prevence proti srdečním a cévním mozkovým příhodám.

Insulin

Kanadští lékaři sir Frederick Banting a Charles Best po první světové válce světu předvedli na psech, že výtazek ze slinivky břišní – insulin – zabírá na cukrovku. Zachránili spousty životů. Dnes totiž touhle nemocí trpí po celém světě téměř 350 milionů lidí.

Ibuprofen

Ne nadarmo má lék růžovou barvu, to aby bylo na první pohled jasné, že uleví (a vy pak uvidíte všechno když ne růžově, tak růžověji). V Kanadě ho nedávno potáhli oranžově, prý aby tím upozornili, že jsou to nejbezpečnější tablety proti bolesti a jako paprsek působí přesně tam, kde tělo bolí. Fungují, když bolí hlava, klouby, záda nebo zuby, uleví i při menstruaci. Anglický vědec Stewart Adams jej objevil na konci šedesátých let, když hledal lék proti revmatoidní artritidě.

Antikoncepční pilulka

Odvážná myšlenka, že se dá ženské tělo obalamutit (a zastavit ovulaci), se zrodila už na začátku 20. století v hlavě rakouského lékaře Ludwiga Haberlandta. Jeho teorie vycházela z poznání, že v době těhotenství žena znovu neotěhotní. Rozhodl se tedy pomocí hormonů tělu vnutit myšlenku, že je těhotné. Na začátku šedesátých let vznikly díky americkému chemikovi Carlu Djerassimu první antikoncepční pilulky. Mohly je ovšem používat jenom vdané ženy, kterým je předepsal lékař. Teprve od roku 1967 jsou i pro svobodné.

Marianne vzkazuje vědcům: nesnažte se ale obalamutit ženskou mysl, byla by to zbytečná práce!

Spasí žraloci svět? Vytvářejí látku, která likviduje viry

Látka squalamin, kterou žraloci vytvářejí ve svých játrech, by mohla umožnit bojovat i proti některým lidským virovým onemocněním, počínaje žloutenkou a konče žlutou zimnicí. Sdělili to američtí vědci z Georgetownské univerzity ve Washingtonu.

Od objevení existence této látky v žraločích játrech v roce 1993 je známo její antibakteriální působení. Squalamin je podle odborníků svým účinkem srovnatelný s běžnými antibiotiky. Jako přírodní látka prý také posiluje imunitní systém a zvyšuje tak celkovou obranyschopnost lidského organismu.

Ale studie, kterou zveřejnili vědci z Georgetownské univerzity, se jako první zabývá možným působením této látky i proti virům. Testy v laboratořích a na zvířatech ukázaly, že squalamin může za dosud neupřesněných podmínek léčit žloutenku a další virové choroby.

"Jedná se o slibnou látku, která vzhledem ke své aktivní složce a chemickému složení nemá nic společného s ostatními látkami, které se nyní zkoumají pro potírání virů," řekl profesor Michael Zasloff, který squalamin objevil. Dodal, že se chystá dělat testy na lidech, aby se upřesnilo ideální dávkování.

Afghánistán je bohatší, než se myslelo

Autor: Michal Andrle

Slovo Afghánistán si lidé běžně jistě nespojují s nějakým velkým bohatstvím. Pod nohama lidí, kteří z velké části žijí zhruba na civilizační úrovni evropského středověku, se však skrývá nebyvalé nerostné bohatství. Poslední odhady geologů, kteří mapují výskyt kriticky významných surovin, hovoří o ještě větších číslech, než dříve.

Lantan, cer, neodym. Většina z nás zná názvy těchto prvků pouze z více či méně dávných hodin chemie. Tyto prvky (a kromě nich i řada jiných) jsou však významnými surovinami, bez nichž se dnes neobejde řada průmyslových odvětví, zejména v oblasti elektroniky.

Dřívější odhady obsahu vzácných kovů ve vyvřelých horninách na planinách jižního Afghánistánu byly takové, že při současné spotřebě by pokryly celosvětovou poptávku na celých 10 let. Podle Roberta Tuckera z Geologické služby Spojených států, jehož tým se nedávno průzkumu afgánského nerostného bohatství věnoval, jsou však tyto odhady podhodnocené. Afghánistán, či spíše těžařské společnosti působící na jeho území, by se tak mohly stát v budoucnu významnými protihráči Číny, která kontroluje většinu světového trhu s tímto typem komodity.

Směrnice EU zakázala dětem bez dozoru nafukovat balónky a troubit na frkačky

Děti do osmi let věku nesmí samy podle nejnovějšího bezpečnostního nařízení Evropské unie nafukovat obyčejné balónky. Potřebují k tomu dozor plnoletých osob. Bez jejich přítomnosti nesmí děti ani foukat do frkaček. Ty jsou nově vedeny jako nebezpečné pro všechny děti do 14 let. Na nařízení, které již vstoupilo v platnost, upozornil britský deník Daily Telegraph.

V bezpečnostní směrnici EU, která se týká dětských hraček, stojí, že balónky nesmí nafukovat bez dozoru děti do osmi let, a to pro případ, že by je omylem spolkly a poté se začaly dusit.

Evropská unie jde ještě dál. Děti si napříště nebudou samy moct hrát ani s populárním magnetickým rybařením, kdy se pomocí malých prutů vytahují magnetické rybičky. To čeká zákaz kvůli drobným částem, které by děti opět mohly spolknout. Neškodné hračky, s nimiž si děti hrály po desetiletí, nové regule EU označily za nebezpečné.

Frkačky? Až od 14 let, mládeži!

Ani s frkačkami nebudou moci zůstat děti do 14 let věku ve školách a jiných zařízeních osamoceně, a to opět kvůli nebezpečí, že by mohly jejich část spolknout. Věkově přitom spadají do kategorie ohrožených i někteří mladší žáci devátých tříd základních škol.

Nařízení EU také stanoví, že výrobci všech hraček, kterých se nebezpečí spolknutí týká, budou muset prodávat své produkty s varováním. Tedy i nafukovací balónky.

Sociolog: Potlačuje to samostatnost

Profesor sociologie z university v Kentu Frank Furedi varoval, že nové nařízení ohledně hraček je součástí trendu řídit životy malých dětí na úkor jejich schopnosti objevovat, učit se a bavit se prostřednictvím obyčejných her.

"Hračky a aktivity, jako je například i nafukování balónků, jsou součástí toho typu dětských her, které jim pomáhají realizovat se a stávat se samostatnými. Tyto zákony potlačují jejich zkušenost ze zábavy a přirozeného učení. Vnesou do jejich životů jenom další pravidla a omezení," uvedl Furedi.

Plyšáci do pračky

A co vše ještě nové nařízení způsobí? Mimo jiné reguluje i to, jak hlasité mohou dětské hračky být, včetně těch hudebních.

A to není vše. Plyšová medvídci a všechny podobné hračky, určené pro děti do tří let, musí být plně omyvatelné. Regulační orgány EU se totiž obávají toho, že tyto roztomilé hračky mohou šířit nemoci a infekce.

Jakub Kynčl, Novinky

Právo křivé jak páteř estébáka

Protikorupční policie chce dostat před soud Martina Knetiga, bývalého poradce bývalého ministra životního prostředí Pavla Drobila (ODS), píše Právo. Měl se dopustit nepřímého úplatkářství ve Státním fondu životního prostředí (SFŽP), který tehdy vedl Libor Michálek. Ten Michálek, který si pořizoval nahrávky podivných rozhovorů a chtěl vykrádání SFŽP zabránit, za což ho Drobil vyhodil.

Minulý pátek dostalo Městské státní zastupitelství návrh na podání obžaloby. Policie míní, že má dost důkazů, a žádá žalobce, ať koná. Drobilův exporadce údajně v říjnu 2010 nabídl úplatek členovi představenstva Komerční banky (KB) a chtěl, aby finanční ústav dal sponzorský dar ODS. SFŽP měl za odměnu uložit peníze do KB. Na Michálka zas prý Knetig tlačil, aby miliardovou zakázku svěřil vytipovanému bankovnímu poradci.

Ta kauza vypadá jako typický způsob, jak se u nás strany černě financují. Jen úplný prostáček by si mohl myslet, že Pavel Drobil o ničem nevěděl, že Knetig neplnil ministrovo zadání. Proto je ta kauza tak významná.

Před Knetigem chtěla policie obvinít Drobila. To si dovolila moc. Letos v červnu jí dozorová státní zástupkyně Šárka Pokorná nařídila, ať stíhání Drobila ODLOŽÍ. Zastupitelství pak lživě informovalo, že policie věc odložila sama z vlastní vůle. V červnu to mnohým silně připomnělo, jak nechutně bylo za premiéra Mirka Topolánka zmařeno obžalování bývalého místopředsedy vlády Jiřího Čunka (KDU-ČSL). Lví podíl na tom, že Čunek nešel před soud, mělo Nejvyšší státní zastupitelství (NSZ). Také tehdy policie s postupem NSZ nesouhlasila.

Ono VYNUCENÉ ODLOŽENÍ případu Drobil kontroluje NSZ – zřejmě jen díky tomu, že má nového šéfa. Protikorupční policie čeká, jak šetření dopadne. V celém případě zjevně jde především o Drobila; Knetig, jeho poradce, dělal přece pro něj a těžko se na vlastní triko rozhodl, že bude pilně a NEZÁKONNĚ shánět peníze pro modrou pokladnu.

Máme tu dvě paralelní kauzy, spojené nádoby Knetig a Drobil. Podstatné v tom pokusu policie zjednat spravedlnost je to, že Drobil sice skončil coby ministr (prezidentu Klausovi se to nelíbilo), ale zůstal místopředsedou ODS… Takže je to silná politická figura, za níž zjevně jedno křídlo občanských demokratů pilně kope.

Malér je, že jedna kauza střídá druhou, takže veřejnost rychle zapomíná, jaká špína se odehrála před čtyřmi měsíci. (Dnes se do popředí dostává podivné dění okolo společnosti IZIP a internetových zdravotních knížek.)

Věřme, že policie drží v rukou pádné důkazy (mimo jiné nahrávky Libora Michálka). A doufejme, že žalobci znovu nepůjdou proti policii a znovu nebude muset shůry zasahovat nejvyšší státní zástupce proti svým podřízeným.

Jedna z nejděsivějších věcí současného (ne)právního státu je, že se nikdy nic nevyšetří, vřdycky všechno zašumlá, zakryje. Máme právo křivé jak páteř estébáka.

M.Fendrych
TYDEN

Žena přelezla 21metrovou zeď hradu, aby se vyhnula placení vstupného

Čína má svou Spider-Woman. Je obdivuhodné, co je někdo ochotný udělat jen kvůli tomu, aby se vyhnul placení. Mrštná Číňanka Ma-ťej vyšplhala bez jištění přes více než 21metrovou zeď, aby nemusela platit vstupní poplatek na hrad. Turisté jen nevěřicně přihlíželi.

Ma-ťej po svém výstupu připustila, že to nebyl její první počin tohoto typu. Turistům řekla, že šplhala po zdech a překonávala různé překážky už odmala. Přiznala, že to není poprvé, co vyšplhala na hradby hradu Čung-hua. Jenže zabránit tomu, co přišlo poté, už nedokázala.

Její příklad se totiž rozhodli následovat i někteří turisté, kteří si chtěli dokázat, že co zvládne "nějaká místní ženská", zmáknou oni také. Ale prozření přišlo velmi brzy. Dva si zlomili nohy při pádu z hradeb a tři další musela nakonec zachránit místní policie ve spolupráci se záchranáři.

"Vyběhla nahoru jako nějaká koza, vypadalo to opravdu lehce. Jenže když to někteří lidé zkusili, přišli na to, že to není tak lehké, jak si mysleli," uvedl jeden z přihlížejících.

Jakub Kynčl, Novinky

Německé úřady rozšířily do počítačů lidí tajný program na špehování

V Německu roste skandál kolem praxe jako z Orwellova románu. Poté, co o víkendu skupina hackerů Chaos Computer Club oznámila, že objevila tajný program, který jako trojského koně do počítačů lidí rozšířily německé úřady, aby o nich získaly informace, přiznaly tuto praxi už čtyři spolkové země. Firma, která v roce 2007 program prodala Bavorsku, navíc potvrdila, že odběratelem podobného programu bylo i Rakousko, Švýcarsko Austrálie Nizozemsko.

Německá skupina počítačových nadšenců Chaos Computer Club o víkendu oznámila, že objevila utajovaný program, jehož prostřednictvím úřady špehují pohyb občanů, jejich e-maily a další činnost. Software, který údajně měl původně sloužit jen k zachycování telefonních hovorů přes internet pro případné následné vyšetřování a trestní řízení, šel však mnohem dál, uvedla skupina hackerů. Vládu vyzvala, aby program, který lze na dálku vůči sledovanému specificky uzpůsobit, okamžitě zlikvidovala.

Úřady překročily mez

„Toto vyvrací tvrzení, že je v praxi oddělitelné pouhé odposlouchávání telefonátů přes internet od komplexního slídění prostřednictvím trojského koně – nebo že je vůbec žádoucí. Náš rozbor znovu odhalil, že úřady překročí mez, když nejsou důsledně sledovány,“ uvedla hackerská skupina.

Vláda mezitím už na popud ministryně spravedlnosti Sabine Leutheusserové-Schnarrenbergerové zahájila vyšetřování. K používání programu, jehož označení R2D2 odkazuje na seriál Hvězdné války, se dosud přiznaly čtyři spolkové země včetně Bavorska. Úřady se ale brání, že byl zaváděn pouze na základě soudních příkazů.

Server Deutsche Welle však přišel s výpovědí jednoho právníka, který zastupuje muže podezřelého z nelegálního obchodování s léky a podle něhož program klientovi do notebooku úmyslně a bez nějakého soudního příkazu vložili v roce 2009 celníci na mnichovském letišti.

WikiLeaks: Berlín se vývoje účastní

K programu se přihlásila německá firma DigiTask, respektive oznámila, že by mohlo jít o program, který v roce 2007 prodala bavorským úřadům. Uvedla také, že podobný software prodala vládním úřadům v Rakousku, Švýcarsku a Nizozemsku.

Finská počítačová společnost F-Secure informovala o objevu dokumentu naznačujícího, že německý celní úřad nakoupil „monitorovací služby“ za 2,9 miliónu dolarů.

Spolupráci DigiTask s německou vládou prozradily už v roce 2008 dokumenty zveřejněné serverem WikiLeaks. Z materiálů plynulo, že Berlín s firmou vyvíjí program na zachycování hovorů přes Skype. Monitorování hovorů pak v rámci boje proti terorismu a organizovanému zločinu připustil německý soud, ovšem v omezené míře.

rei, Novinky

Nadbytek vitamínů může zkrátit život, ukázala studie

Nejen nedostatek, nýbrž i nadbytek vitamínů může škodit. Dokazuje to finská studie, zveřejněná v časopise Archives of Internal Medicine. Vědci v ní shrnují výsledky zkoumání zdravotního stavu 38 tisíc starších žen z USA – padesátnic a šedesátnic, které byly ochotny sdělit, jaké vitamíny a minerály braly v posledních dvou desetiletích.

Všechny měly dobrou výživu. Ačkoliv to tedy neměly zapotřebí, braly vitamínové doplňky stravy a minerály. Vědci zdůrazňují, že je konzumovaly, ačkoliv neměly žádný důkaz, že jim to nějak prospívá – prostě jen věřily křiklavým reklamám.

Výzkum ukázal, že zejména přípravky, obsahující multivitamíny, kyselinu listovou, vitamín B6, magnezium, zinek, měď a železo zvyšují riziko předčasné smrti. Zvýšení rizika úmrtí bylo sice poměrně nevelké - například pro uživatele pilulek se železem o 2,4 procenta - rostlo však s tím, jak velké dávky železa navíc jednotlivé ženy konzumovaly.

„Vzhledem k důkazům vidíme malé ospravedlnění pro obecné a rozšířené užívání potravinových doplňků,“ shrnul Jaakko Mursu a jeho tým z Východofinské univerzity.

Experti zdůrazňují, že lidé by měli mít dost vitamínů z vyvážené potravy. Brát něco navíc proto nedoporučují. Rozhodně tu podle nich neplatí zásada „čím více, tím lépe“.

Evropská komise v úterý navrhla zásady, jimiž se výrobci léků budou muset řídit při informování pacientů. Cílem je, aby lidé dostávali přesné, podložené informace místo zavádějících reklam. Nepotvrzené údaje musí být napříště předem prověřovány kompetentními orgány.

Výzkum byl financován komisí pro zredukování počtu pensistů v Evropské unii. mcm, BBC, Právo

ČR spouští nový vízový systém, žadatelé budou dávat otisky prstů

Praha - Česká diplomacie dnes (13.10.) spouští nový vízový informační systém (VIS), který umožní rychlou výměnu dat v schengenském prostoru EU. Znamená to, že na českých konzulátech budou žadatelé o vízum muset dávat biometrické údaje jako fotografie a otisky prstů. V první etapě začne systém fungovat na konzulátech v Alžírsku, Maroku, Tunisu a Egyptě. Mluvčí ministerstva Vít Kolář dnes ČTK řekl, že se jedná o revoluční systém, který bude postupně nabíhat i v dalších zemích.

"Prostřednictvím VIS budou zpracovávána data týkající se krátkodobých schengenských víz k pobytu do 90 dnů a tranzitních víz," uvedlo ministerstvo zahraničí. Databáze

bude napojena na ostatní členské státy. Zlepšit má bezpečnost v unii. Pokud například Češi někomu odmítnou vízum vydat, uvidí to i úředníci v jiné zemi, pokud by to tam tentýž žadatel zkusil také.

Systém bude sbírat žádosti o víza a zpracovávat biometrické údaje cizinců vstupujících do schengenského prostoru. Ministerstvo zahraničí v minulosti uvedlo, že tyto informace obdrží cizinecká policie, která rozhodne o vydání či nevydání příslušného víza.

Společnost, která se o systém postarala, zvítězila ve výběrovém řízení v minulých letech. Za kontrakt zaplatilo ministerstvo 130 milionů korun.

Ministerstvo uvádělo, že si od opatření slibuje nejen zjednodušení a zrychlení práce na zastupitelských úřadech při vyřizování vízové agendy, ale také zvýšení bezpečnosti osobních údajů a zefektivnění kontroly vstupu nežádoucích osob do Česka.

Český vízový informační systém je podle dřívějších informací rozdělen na dvě části: národní a zahraniční. Národní spravuje ministerstvo vnitra, tu druhou má v kompetenci právě česká diplomacie. Autor: ČTK

Zlobí vás dítě? Budete ho moci zažalovat u soudu

PRAHA - Odmítnete své dítě pustit večer ven s tím, že je příliš mladé. Anebo: pustíte ho pouze na večer, jenže se vrátí až druhý den. Obě situace nyní možná skončí hádkou, maximálně několika pohlavky. Už brzy by se však mohly dostat až k soudu.

Poslanec ODS Marek Benda a šéf ústavně-právního výboru totiž navrhuje do občanského zákoníku vložit pasáž, podle které se poslouchání rodičů stane zákonnou povinností.

V krajním případě by se tak mohlo stát, že by rodiče mohli hnát své vzdorovité děti k soudu. A ten by pak dítěti nařídil, že musí své rodiče poslouchat.

“Občanský zákoník uvádí nějaká pravidla v občanském životě, nad kterými samozřejmě není žádný dohled státních orgánů, a případné spory, teoreticky i z rodinného práva, řeší soud“ vysvětlil zákonodárce serveru Lidovky.cz.

Situaci, kdy dítě žaluje rodiče, si Benda dokáže představit. “Celkový trend k tomu směřuje, dneska už máme všemožné linky bezpečí a kdesicosi, které vymýšlí, jak se vymezovat vůči rodičům,“ argumentuje.

Podle poslance jde o přiznání práva na respekt dětem. “Máme hlídat, jestli se k nim rodiče nechovají příliš tvrdě a zle, ale současně mají také nějaké povinnosti,“ myslí si Benda s tím, že mu šlo pouze o obsažení výkladových pomůcek.

Podle poslance je tak možné, že dítě zažaluje rodiče kvůli tomu, že ho ve 12 letech nechtěl pustit na diskotéku. Rodič bude argumentovat, že je to v jeho věku nevhodné. Soud se pak bude moct opřít o nový občanský zákoník. Dítě by pak u soudu mohl zastupovat státem přidělený opatrovník. Na Bendovu iniciativu jako první upozornil deník Aha!

Občanský zákoník nově upravuje tři základní okruhy - rodinu, vlastnictví a smlouvy. Nyní ve sněmovně čeká na schválení. Pokud projde, mohl by platit od roku 2014. LN

Nové trable Strausse-Kahna: podezření z kuplířství

Francouzský **levicový** politik Dominique Strauss-Kahn, jehož dosavadní úspěšnou politickou kariéru zničilo obvinění ze znásilnění pokojské v New Yorku, se snaží zbavit dalšího nepříjemného podezření. Francouzská policie se totiž domnívá, že mohl nějak těžit ze zasílání prostitutek z Francie do USA jistou kuplířskou sítí.

V minulých dnech se ve Francii ocitlo za mřížemi pět osob, mezi nimiž je známý advokát, šéf podniku a vedoucí pracovníci luxusního hotelu Carlton. Byli obviněni v případě kuplířské sítě Lillois v severofrancouzském Lille. Při výsleších svědků nejméně dvě hotelové prostitutky uvedly DSK jako svého klienta.

Policie se také zaměřuje na zasílání prostitutek sítí Lillois do New Yorku. Vyšetřovatelé podezřívají Strausse-Kahna, který v minulých letech pobýval ve Spojených státech až do nedávného sexuálního skandálu jako vlivný šéf Mezinárodního měnového fondu, že měl z těchto přesunů prostitutek nějaký prospěch, uvedl dnes francouzský tisk Tyden.



DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

Prague Czech Beer Restaurant
42 Kellett Street, Potts Point NSW 2011
telefon/rezervace: 02-9368 0898
on-line rezervace: www.prague-restaurant.com.au

Největší výběr českých točených pív (Gambrinus, Bernard, Ferdinand a Krušovice),lahvových pív (Velkopopovický Kozel, Plzeň, Budějovický Budvar, Zlatopramen, ..), předkrmů k pivu (utopenci, tlačěnka, smažené žampiony ..), českých jídel (pečená kachna, smažený sýr, svíčková, vepřo-knedlo-zelo ..), a tradičních dezertů (jablečný závin, palačinky, ovocné knedlíky, ..).

Restaurace má kapacitu přes 120 míst. Možnost skupinových rezervací, narozeninové party, krtiny, atd. Dvě podzemní parkoviště vzdálené 1 minutu chůze.

„ **LA BOHEME** " 332 Darling Street, Balmain
Restaurace: 02/ 9810 0829

On-line rezervace:reservation@laboheme.net.au
Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou nabídkou točených i láhvových pív nejen z Čech. Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro více info prosím navštivte www.laboheme.net.au

Otevírací doba:
Po a Ut, ZAVŘENO; St, Ct od 18.00 do 23.00
Pa od 11.00 do půlnoci - Živa Muzika
So od 8.00 do půlnoci - podáváme snídaně i obědy
Ne od 8.00 do 22.00 - podáváme snídaně i obědy
Snadné parkování. 09/VI/12

La Boheme Bistro at Frisco Hotel – Woolloomooloo

Restaurace australsko-evropského stylu v prvním patře hotelu Frisco.
Adresa: 46 Dowling Street, Woolloomooloo, 2011; Tel.: 9357 1800
Email:bistro@laboheme.net.au
Otevereno kazdy den na obedy a vecere do 21.00 ;Snadné parkování nebo chuzi 10 min od stanice Kings Cross 09/VII/12

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22

29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po--**ČT** 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.
Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička., atd. K pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý Bazant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/IX/11

Chlebiček, Káfirna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.
372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907
Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30. 20/VI/12

Tommy's beer café

“Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív – Pilsner Urquel, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guláš, bryndzové a kapustové halušky, kačice, rezne a podobne pochutiny. Otvorene: Pon-Stv 4pm – 12am Pia – Ned 12pm – 12am
123-125 Glebe Point Rd, Glebe , Tel: 9660 6870
Email: tommy@tommysbeercafe.com.au 1/IV/12

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!

183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí pářky, tlačěnka, moravské uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr, ryby v láku,brynz, české a slovenské ,speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 20/XI/12

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677

Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky., Denne cerstvy kminovy chlebec a obzlast dobre vypecene rohliky.Vsetky produkty su pripravené v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.III.2012

Czeeky Czech

124 King St., Newtown,
telefon : 0421 335 835
Otevřeno denně od 9am do 9pm
Snídaně od \$4,00 Obědy od \$10,00
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny. 29.08.2012

Hungry Czech je uzavřen

Různé

AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/12

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i
naopak, přesně a rychle provede Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277, e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/12

Lékaři Zubairi

Račte si sem dát inzerát.

Řemeslníci a služby

Auto - Moto

vyzkoušeli jsme automechanika a byli jsme velice spokojeni:

Eric's Service station (GAS N'GO)
10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015
tel: 02 9319 7151
Specialist in All Motor Repairs. 1/VII/ 08

POČÍTAČE

Shared Web Services:
Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. Seeking experienced programmers on casual basis.
Contact to Ms. Šipka for details
jarka@sws.com.au 22/VI/11

Služby pro studenty

WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/IX/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let zkušenosti a je to jedna z největších studentských agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Novém Zélandu
Pobočky v Austrálii najdete v centru Sydney, Manly, Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.
Jak vám můžeme pomoci:

- **výběr školy**, univerzity a vyřízení víza zdarma, bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova, email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au; mobil: 0420 300 863
- vlastní job department - opravdova pomoc s hledáním práce: kontakt: Paulina Milova, email: service@informationplanet.com.au
- vlastní ubytování se slevou pro ceske a slovenske studenty: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova, email: info@austay.com.au; mobil: 0406 232 283
- dale: imigrační služby, vlastní cestovní kancelář, velké SLEVY pro členy Information Planet, party pro klienty. Plně vybavené studentské centrum k dispozici.
Adresa centraly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney, NSW 2000 (u zastávky Town Hall), web: www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk.
Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS

25/VI/12

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike. Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy, pracovne-studentske polrocne az dvojrocne viza a tiez poradim/ pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam skoly, za velmi vyhodne ceny.
Email:renatamorgan@yahoo.com
Webside:www.renatamorgan.com.au
Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650
Mob:0402 034 409 25/VII/11

Česká R

Ubytování v Již.Čechách – Sezimovo Ústí
Garsoniéra 3-4 osoby, možnost vlast.vaření lednice, pračka, televize a tenis.kurty. Možnost dopravy z letiště do Sez.Ústí – 85km. **Cena** za ubytování na osobu je 200Kč na den.
Kontakt: Jan Veřlát, email: vertajan@volny.cz;

22/III/12

II

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@iprimus.com.au
President Mr.Frank Caroli; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bílková
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává“ Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171, tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055
President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894
Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 11 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“

Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
Terezia M. Kral; c/o 10 Somerville Street
Doncaster, Victoria 3108; +(61 3) 9855 8086,
kraltm01@optusnet.com.au

Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
pan. Hani Stolina, konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu naseho generalního konzulatu je **0402 312 806**
nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Konsuláty Slovenské republiky,
adresa nieje.

České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v **naliehavých prípadoch** (úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov) funguje **stála služba (00612/ (0) 487 201 047).**

Austrálská Slovenská Obchodná Komora.
nefunguje
Česká obchodní komora v Austrálii.
Ceska Obchodni Komora v Australii
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346 9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650, Email: osrkrab@tpg.com.au

Kanadské listy, přestaly vycházet
Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222
Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00
novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada
Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americké list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net
Nový POLYGON – časopis dvoměsíčník, 96 stran A5, US\$69 ročně, nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1
www.cs-magazin.com, Čtíte český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazín na webové stránce www.cs-magazin.com

10 % Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$63 dolarů na rok včetně poštovného.

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a šek vystavte na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:
Noviny, The Wentworth Bldg. B62
University of Sydney, NSW 2006



Z knihy Tisíců a o půl noci.



Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby:

Sydney ve slovenském kostele (viz níže)

Melbourne - Na Šumavě

V Perthu,

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au

otevřeno v sobotu 14.00 – 17.00 (2pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemp's Creek tel. 02 9606 8703,

PO Box 330 Kemp's Creek 2178; www.cscountryclub-

sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au

Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.

Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402

398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Rezervace na

všechny klubem pořádané akce a další informace: Olga Š

Regular Dance Partys are held in the club every 3rd

Saturday in the month.

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

Nepremeškaj CS Megaparty, ktora sa bude konat kazdy

druhy pondelok v mesici v Star Bare na 600 George St.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Omša svätá Každou nedel'ou od 10,15 hod a kazdy prvý

piatok v mesiaci od 19:00..

Česká mše jednou měsíčně a to každou první neděli v

měsíci.ve 12,00

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807

V sobotu 29 října od 14.00 oslava Vzniku ČSR

6.listopadu výstava BEAUTIFUL PRAGUE

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglin Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od

12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bílkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrték od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na

vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin **a ve**

slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na

vlnách:

Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3

Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.

Hobart FM 105.7

Melbourne FM 93.1 a AM 1224

Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3

Sydney FM 97.7 a AM 1107

Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedel'ou v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedel'ou v **Sydney** od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1

MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz



Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 24. října. Léta Páně. 2011.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že

má možnost oznamovat své akce na webových

stránkách Rádía SBS www.sbs.com.au/czech v

rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je

poskytovaná všem organizacím i jednotlivcům po

celé Austrálii.

V Austrálii zemřel český expert na skalní malby George Chaloupka

Ve věku 79 let zemřel ve středu 19.10. v australském Darwinu George Chaloupka, český průkopník v oblasti studia vývoje skalních maleb původních australských obyvatel. Rodák z Týniště nad Orlicí emigroval přes Německo do Austrálie v roce 1948 po převzetí moci komunisty.



George Chaloupka na fotografii webu The Australian

Přijel do Austrálie jako sedmnáctiletý a usadil se v Perthu v Západní Austrálii, později se přesunul do Melbourne a nakonec do Darwinu. V blízkosti města se poprvé setkal s malbami domorodců, zde začala jeho celoživotní práce, spojená zejména s domorodci z území Kakadu.

Kromě výjimečné práce na skalních malbách proslul svojí přátelskostí, kterou šířil mezi jednotlivými kulturami, soudí list The Australian. Byl jedním z nejpozoruhodnějších poválečných přistěhovalců, kteří ovlivnili vztah mezi původním obyvatelstvem a většinovými Australany.

Po pádu komunismu v České republice se obnovily jeho vztahy s vlastí. Když Václav Havel jako první československý prezident přicestoval na oficiální návštěvu Austrálie, setkal se i s Chaloupkou. Samotný Chaloupka se podíval do Česka v 90. letech.

George Chaloupka obdržel řadu čestných ocenění a v Darwinu mu bude uspořádán pohřeb.

ČTK



Kordelya Zhansuichi
Dr George Chaloupka

Syn legendárního herce Vladimíra Menšíka: Víno jsme pili z injekčních stříkaček!



Petr Menšík zdědil po tátovi nejen smysl pro humor, ale také slabost pro cigarety. Foto: **Aha! – Martin Pekárek**

Dnes 10.9. je tomu přesně 82 let, co se narodil legendární herec a bavič Vladimír Menšík (†58). Představovat tohoto nositele humoru a dobré nálady je zbytečné, jeho filmové a televizní role zná u nás snad každý.

Málokdo však ví, že byl ve skutečnosti o pět let mladší, než se často uvádí, a že byl křtěný Vladislav a nikoliv Vladimír. O slavném herci si redaktoři Nedělního Aha! povídali s osobou, která mu byla nejbližší, jeho synem Petrem. Ten na svého otce zavzpomínal ve své brněnské restauraci, nesoucí jméno právě Vladimíra Menšíka.

Petře, jak je to vlastně s tím datem narození vašeho tatínka? Když zemřel, uvádělo se, že mu bylo 63 let.

„Jednou, jak se říká, s kamarády zapařili a tatínek ztratil občanský průkaz. Nechal si udělat jiný a ta ženská, co mu ho vystavovala, nedotáhla devítku do konce a ta vypadala jako čtyřka. Takže najednou byl narozen místo v roce 1929 v roce 1924 a rázem byl o pět let starší.“

On se to nesnažil nějak řešit?

„Říkal, že půjde alespoň dříve do důchodu, i když on by stejně nešel. Když jsem studoval na průmyslovce, učili mě tátovi spolužáci a ti se pochopitelně divili, že spolu seděli v lavici a najednou je o pět let starší než oni. Až po jeho smrti to vyšlo na povrch a tenkrát to v tisku označili jako poslední fór Vladimíra Menšíka. Ještě si pamatuji, že když mu bylo pětatyřicet, ve Vlastě psali, že slaví padesátku. Navíc byl křtěný Vladislav a celý život mu říkali Vladimír. Ty zmatky se s ním táhly pořád.“

Vaše restaurace, pojmenovaná po tatínkovi, sídlí v ulici s příznačným názvem Veselá. Byl tu nějaký podnik i v době tatínkova života?

„Ne, tady sídlil Multiservis, kde si za komunistů lidé kupovali na splátky televize. A tatínek tu také jednou mamince televizor kupoval.“

Co všechno tady vašeho otce připomíná?

„Mám zde jeho fotky z dětství, filmové fotografie i jeho vlastní kresby. Také provozujeme fotbalový tým Menšíkova jedenáctka, složený z herců a populárních osobností, který hraje charitativní zápasy, jejichž výtěžek je určen dětem s astmatem. Nemocí, kterou trpěl i můj tatínek.“

Jaké vlastnosti jste po tatínkovi zdědil?

„Když pomínu choroby, mám také nějaký ten smysl pro humor.“

O komediálních hercích a bavičích se říká, že všude srší vtípem, ale doma jsou spíš morousové. Jaké vzpomínky máte na tatínka vy?

„On byl asi výjimka. Pokud mu nebylo vyloženě blbě, byla s ním přča pořád.“

Co nejraději pil?

„Měl taková picí období, v tom jsem po něm. Někdy pivo, někdy kořalku, becherovku a někdy víno. Jednou vymyslel, že si budeme aplikovat víno rovnou do otevřené pusy injekční stříkačkou, kterou měl u sebe kvůli injekcím, které si musel píchat. Když mi to tam poprvé stříkl, vylétlo mi to hned nosem ven. Na druhý pokus mi to ale už sklouzlo až do žaludku. Několikrát jsme to zopakovali a byli jsme piclí. Pak mi tatínek řekl: »No vidíš to, vole, my tím popíjením vždycky zabereme celý den a takhle jsme za dvě hodiny hotoví. Co jsme tak ušetřili času.«“

Jaké bylo jeho nejoblíbenější jídlo?

„Babiččina kačena se zelím a v létě na chatě vařil takovou svoji lečovou polévku...zeleninovou. Když měl čas, rád vařil.“

Koukám, že kouříte jednu za druhou. To jste také zdědil po tatínkovi?

„Táta kouřil moc. Měl takový styl, že to v půlce típl a zapálil si novou. Já kouřím tak 60 až 70 denně, je to takové naše rodinné hobby. Ve čtvrté třídě jsem za kouření dostal třídní důt ku a táta mi cigarety zlegalizoval ve čtrnácti. Před maminkou. Přijeli jsme z Luhačovic a táta řekl, ať zapálím roury. Když se divila a nevěřila svým očím, řekl, že stejně ví o tom, že jí kradu cigarety, tak o co jde. Takže od čtrnácti jsem kouřil legálně.“

Kolik vám bylo, když tatínek zemřel?

„Bylo mi třiatřicet. Maminka umřela týden po něm. Umírala asi rok, věděli jsme, že jí zbývá pár dnů života a do toho sem přijel tatínek na vystoupení. Pak se stalo, co se stalo a pro nás to byl šok. I když pro maminku to bylo vysvobození. Oba ale byli de facto mladí lidé.“

Váš otec se podruhé oženil. Kolik máte sourozenců a jak spolu vycházíte?

„Já jako nejstarší mám o dva roky mladší sestru Vladimíru. Oba jsme z prvního manželství. Z druhého manželství má táta Honzu a Martinu. Jsme stále v kontaktu a byli jsme spolu často i jako malé děti. Maminka nás všechny brávala na společné dovolené, byli jsme jako vlastní sourozenci.“

S tatínkem jste vycházel dobře a zažili jste spolu hodně legrace. Padl někdy i nějaký ten výchovný pohlevek?

„Ne, to ne. Ale jednou se na mě pořádně rozčílil. Bylo to v době, kdy jsem studoval strojařinu a s tatínkem jsem se stavili v nemocnici. Přijeli jsme jeho dací ještě s bratránkem a čekali na něj v autě. Bratránek navrhl, že než se táta vrátí, mohli bychom se v objektu trochu projet. Ještě jsem neměl řidičák, ale řídit jsem uměl. Tak jsme se projeli, ale nestihli jsme se včas vrátit. Přijeli jsme, až když táta vycházel z baráku a zjistil, že auto je pryč. Doroloval jsem k němu a už slyšel sérii nadávek. »Ty kreténe! Ty debile! Ty tady jezdíš po nemocnici.« Byl vytočený, protože auto ho živilo, často jezdil a byl na to dost háklivý.“

Autor: Jaroslav Benda

Voda, jak ji neznáme

12. října 2011

Vystudovaný filozof, známý zahraničněpolitický komentátor, autor literatury faktu (v tomto žánru vydal 18 knih), cestovatel po mnoha zemích světa (*Rozpůlený banán, Kissinger ve službách Bílého domu, Evropa zítřka, Záhady Angkoru, Osudové minuty Země, Svět mezi čtyřma očima, V zajetí džungle, Tajná zbraň na Ussuri*), účastník desítek mezinárodních konferencí – to je encyklopedicky Milan Syruček (*1932), s nímž se poznáme z dob působení v deníku Mladá fronta. On to byl, který ve svém bydlišti na Zbraslavi za Prahou tajně tiskl a rozšiřoval deník v srpnových okupačních dnech 1968. Pochopitelně v improvizovaných podmínkách, ale novinář se v něm nezapřel, i když redakční místnosti v Panské ulici byly obsazeny rudými okupanty.

Nu – a teď z ničeho nic sepsal knihu *Voda, jak ji neznáme* (Nakladatelství EPOCH, Praha, 208 stran), když zjistil, že na tuto čistou bezbarvou (jak kdy?) kapalinu se ještě nikdo před ním nepodíval jinýma očima, než očima jenom přírodovědce, geofyzika či vodohospodáře.

Jak znám Milana, tak se tím tématem zabýval důkladně mnoho let a doslova od kapky ke kapce – tu z biologie, tu z historie, tu ze zpráv o světových katastrofách, z medicíny, z průmyslu, z mnoha válek, co jich tato země či její lidé zplodili, a samozřejmě též z politiky, kde diskuse nad přehradami (a v těch zemích největších nad obracením toků řek) se vedou od nepaměti.

Tak se posléze nechal sám vyfotografovat v kapce vody, požádal svého "kriegskolegu" z bývalé Mladé fronty Ríšu Böhnela, který se dal vyrušit ze svého věčně tvůrčího neklidu kdesi u Nepomuku a nakreslil pár vtípných ilustračních kreseb, sám pak vylovil desítky – jak jinak, než zajímavých a působivých snímků včetně podpisů členů Rady OSN pro vodu. No řekněte – není do důkladnost?

A to jste knihu zatím nečetli, ale mohu vás s klidným svědomím ujistit, že se i tato kniha čte přitažlivě jako příběh ze života. Bez zardění tu uvedu názvy několika jejích

kapitol: *Má voda pamět'?*, *Archimédova voda*, *Jak chčije kanec?* (ano, nerděte se, dámy, jde o vědecky zkoumanou otázku), *Vyschně Aralské jezero?*, *Nepotopitelný ostrov*, *Největší bitvy na moři*, *Evropská Sahara bez vody*, *Delfíni jako zabijáci*, *Jak draze se hasí žízeň?*, *Tragédie Kursku*, *Tajné operace Američanů*, *Tsunami a zázrak*, *Ideální zdroj – ledovce...*

Nevím, do jaké míry nás uklidní tzv. *Manifest o vodě*, který sepsalo dvacet osobností ze všech světových kontinentů koncem 90. let minulého století. V něm se uvádějí čtyři cíle: 1. zajistit dostatek vody pro velká města Afriky, Latinské Ameriky a Asie, 2. čistit vodu a pečovat o její dekontaminaci ve vyspělých zemích, 3. zastavit stavby velkých přehrad, 4. uplatňovat jiné, efektivnější způsoby zavlažování. Prioritní cíl pro 21. století obsahuje také výzva: aby se neobchodoval a neprivatizoval sám život.

Zatím se voda – na rozdíl od jiného přírodního bohatství – a zejména její zdroje, zdají být nevyčerpatelné, její věčný koloběh zajišťuje přísun v podzemí i na povrchu. Avšak pozor – aby to nebylo tak jednoduché! Formulace, že "voda je společným majetkem lidstva" a že "přístup k ní patří mezi základní lidská práva" nenašly společný konsensus ani na světovém fóru ve známém Kjótu v roce 2003! Pro ty, kteří zapomněli: jde o protokol rámcové úmluvy OSN o klimatických změnách a ochraně klimatického systému Země, který ratifikovalo 189 států. Od té doby má také náš pan prezident stále o čem psát...

Prý – nedělejme z toho politikum. Ale vždyť voda, jejíž spotřeba očividně stoupá a stává se mnohde vzácnou; tak jak se vyvíjí demografický a ekonomický růst, výživa, zdraví a životní prostředí, tak roste poptávka po ní. Podle odborníků se celosvětově zvýší poptávka po vodě o 40 %, v postižených oblastech dokonce o 50 %. Bylo jen přirozené, že pět let po Kjótu vznikla mezinárodní společnost *Water Resources Group 2030*, která vyprovokovala dialog mezi těmi, kteří se podílejí na ziscích z vody – z jejího získávání a z její distribuce.

Jsou do ní zapojeny mezivládní a soukromé organizace, jedničkou mezi poradenskými firmami je McKinsey Company, na analýzách se podílely konzorcia mezinárodních společností (namátkou Coca-Cola Company, Nestlé, pivovarnická SABMiller, zemědělská New Holland Agriculture, agrochemická Syngenta AG, potravinářská Groupe Barilla.

Mezitím, co se stovky chytrých vědeckých pracovníků a odborníků z mezinárodních institucí baví o budoucnosti vody, spisovatel Milan Syruček zjišťuje, že největší anomálií je skutečnost, že vlastně vodu pořádně neznáme. Sepsal, roztrídil do deseti kapitol potřebnou a nezbytnou sumu vědomostí, poznatků a zkušeností, sám některé z nich prozkoumal a vlastnoručně ověřil (například, co se děje s

vodou v živých organismech – živočiších i rostlinách, jak dlouho vydrží člověk-silný jedinec bez vody atd.).

Vznikla kniha, našel se nakladatel a teď jde o to, kolik si získá zájemců a čtenářů. Přál bych všem, kteří se na její tvorbě podíleli, aby si našla stovky čtenářů, neležela dlouho v regálech knihkupectví neskončila mezi "levnými knihami" ve výprodeji. Milan Syruček je autor, který dobře ví, že na knihách se vydělávat nedá - a že by mu právě kniha o vodě měla přinést zisk? Přejme mu to za tu námahu, co podstoupil, když ověřoval několikanásobně mnohá data a čísla, letopočty a jména, protože se vždycky najde kritik "všetečka", a to by bylo, že by zrovna tahle kniha byla bez chyby?

Miroslav Sígl

Na summitu 2000 v Praze si spolu povídají dva arabští prezidenti. Přitocí se k nim Havel, kterého zaujal jejich družný rozhovor. A ptá se, o čem tak živě diskutují. Jeden mu odpoví: "Plánujeme třetí světovou válku." Havel říká: "To zní jaksí zajímavě, že? A jaké máte plány? ". "Zabijeme 140 milionu křesťanů a jednoho zubaře." vysvětluje jeden. Havel se zda být překvapen: "Proč jednoho zubaře? Proč zabijete jednoho zubaře?" Arab se usměje a dá druhému Arabovi herdu do zad: "Co jsem Ti říkal? Nikdo se nebude ptát proč 140 milionů křesťanů!!!"

Stále aktuální záhada: Skutečně je Elvis Presley mrtev nebo v poklidu tráví stáří v ústraní?

- Text: Jan Berwid-Buquoy

Pamatuji se na to jako dnes. Tehdy jsem bydlel v Západním Berlíně. Bylo to 16. srpna 1977 ve 22.36 hod. v noci a právě jsem poslouchal americký vysílač RIAS. Šlo tam o nějakou debatu v Bílém domě na téma US Army v Evropě. Náhle hlasatel pořad přerušil a chvějícím se hlasem pronesl: „Právě se z nemocnice Baptist Memorial Hospital v Memphisu dozvídám, že dnes v dopoledních hodinách zemřel ve věku 42 let The King of rock’n’roll – Elvis Presley ...“ Byl jsem šokován. To přece není možné! Vždyť žádnou nemocí netrpěl. Na co asi zemřel?

Král amerického rock’n’rollu byl pro nás, poválečnou generaci v ČSSR, jakýmsi hlasem a symbolem „svobodného světa“, od kterého jsme byli odděleni „železnou oponou“. Samozřejmě že jeho desky nebyly nikde k dostání a musely se za silně přemrštěné ceny získávat načerno. Coby dodavatelé fungovali především studenti z arabských a afrických zemí. Studovali u nás, nakupovali ono zboží v SRN nebo Rakousku a potom ho prodávali v Praze, Brně a Bratislavě „pod rukou“ za nehorázně přemrštěné ceny. Jednalo se sice o lichvu, ale jinak to koupit nešlo ...

Elvise prý našla v bezvědomí jeho snoubenka Ginger Aldenová dne 16. 8. 1977 v 8.00 hod. ráno na zemi v koupelně jeho honosné vily „Graceland“. Na příkaz svého osobního lékaře MUDr. George Nichopoulos bylo bezvládné tělo převezeno do nemocnice Baptist Memorial Hospital v Memphisu. Tam pouze konstatovali smrt předávkováním medikamenty. Jde o úřední verzi případu, připomínající smyšlenou legendu. Situace ve skutečnosti vypadala naprosto jinak. Podívejme se na to, co se toho dne opravdu odehrálo:

Onoho 16. srpna v 8.00 ráno se nacházejí v „Gracelandu“ tyto osoby: Elvis, snoubenka Aldenová, MUDr.

Nichopoulos, dcera zpěváka Lisa Marie Presleyová, otec Vernon Presley, zpěvákův advokát Joe Esposito a mimo to ještě dva další manažeři, jejichž jména jsou neznámá. Dům byl již 15. 8. neprodyšně obklíčen Elvisovou ochrankou. Z logiky věci vyplývá, že všechny tyto osoby tam musely přenocovat z 15. 8. na 16. 8. 1977. Když se 16. 8. v 11.00 hod. dostavili novináři lokálního tisku, aby uskutečnili s Elvisem již dávno domluvený rozhovor, ochranka je od brány poslala pryč: „Mr. Presley nikoho nepřijímá. Jeho otci se udělalo špatně.“ Jinými slovy, agenti vycházeli z toho, že zpěvák je uvnitř budovy, ale s nikým nechce mluvit, ačkoli podle oficiální verze by měl být minimálně již dvě hodiny v místní nemocnici, a k tomu ještě nebožtíkem. Rovněž by osobním strážcům nemohl uniknout příjezd záchranky hlavní bránou. Prostě dopoledne se v kýžený den v „Gracelandu“ žádná sanitka ani nemocniční personál neobjevily.

Nebožtík musel být tedy dodán do Baptist Memorial Hospitalu odjinud. První nemocniční sestra připravující mrtvolu k ohledání prý údajně vykřikla: „Oh my goodness – to přece není Elvis!“ Doktoři ji přesvědčili, že podle dodaných osobních dokladů to Elvis Presley je. I když ani oni v ležícím tlouštíčkovi známého zpěváka také tak úplně nepoznávali. Podle úřední zprávy měl zpěvák zemřít na předávkování léky. Lékařský personál však zjistil, že před nimi ležící nebožtík skonál na zcela normální srdeční infarkt a v krvi se žádná nadměrná koncentrace léčiv nevyskytovala.

Mezi kritickými novináři vznikly od samého počátku pochybnosti. Dodnes nikdo neví, kde je vlastně král rock’n’rollu pochován. Olej do ohně přilila navíc dcera Lisa Marie Presleyová. Když se jí novináři roku 1994 ptali, zdali se bude opravdu vdávat za Michaela Jacksona, odpověděla, že se „nejdřív musí zeptat otce“. Překvapený reportér odvětil: „Otce? Ten je přece od roku 1977 mrtev.“ Dcera z trapného podřeknutí vyklíčkovala následujícím argumentem: „To ano, ale já s ním stojím ve spirituálním spojení. Umím vyvolat jeho ducha ze záhrobí.“

Jaký smysl to mělo, prohlásit Elvise Presleyho za mrtvého? Zpěvákova kariéra začala upadat již v roce 1968. Tři filmy, které v tomto roce natočil, se staly propadáký. Za celý rok 1969 nahrál celkem 36 písniček, ale kromě jediného hitu „In the Ghetto“ se stal ten zbytek ležákovým zbožím. Jeho manažer, plukovník Thomas Parker, a advokát Joe Esposito byli zajedno: jediným prostředkem k oživení scény jsou

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

veřejná vystoupení. V lednu 1973 se začalo s televizní show „Aloha from Hawaii“, přenášenou Telstarem do celého západního světa. Představení zhlédlo okolo 500 miliónů diváků. Mělo následovat turné po všech státech USA a zde se počítalo s deseti koncerty měsíčně.

Brzo však došli jak Parker, tak Esposito k úděsnému závěru: Elvis není schopen ani fyzicky, ani psychicky tak obrovské zatížení zvládat. „The King of rock’n’roll“ neodvratně zestárl a byl se svými silami na konci. Potil se, funěl, vzdychal, pokašlával, a dokonce se začal z ničeho nic celé minuty smát. Někdy i před publikem demonstrativně smrkal a nadával. Jeho vystoupení nabývala na trapnosti. Jediným možným východiskem z hrozícího finančního krachu, jenž se milovými kroky blížil, bylo prohlásit krále rock’n’rollu za nebožtíka – a tak Elvis Presley dne 16. 8. 1977 v ranních hodinách „zemřel“.

Plukovník Parker i advokát Esposito kalkulovali správně. Výsledek? Již v několika týdnech po údajné smrti legendárního zpěváka se prodalo přes 40 miliónů gramofonových desek a okolo 20 miliónů různých suvenýrů, týkajících se „zesnulého“ idolu. Jen v samotných USA každá třetí prodaná gramofonová deska byl nějaký song s Elvisem Presleym. Vynikající monografie W. A. Harbinsona „The Illustrated Elvis“ (New York 1975) se coby neprodejný artikl povalovala do 16. 8. 1977 na pultech knihkupců. Absolutní nezájem! Po údajném náhlém úmrtí Elvise byla monografie nejen takřka přes noc úplně rozebrána, ale ještě navíc muselo londýnské nakladatelství Michael Joseph Ltd. narychlo vyhotovit dotisk o nákladu 500 000 exemplářů.

Ačkoli „nebožtík“ zemřel 16. 8. 1977, tvrdí úřední zpráva, že byl již 18. 8. 1977 pochován na hřbitově Forrest Hill v hrobě vedle své matky Gladys Presleyové. Kdo měl zájem na takovém raketovém tempu!? V říjnu 1977 se jakási ilegální skupina pokusila hrob otevřít. Sondáží se zjistilo, že hrobka je prázdná. Zdůvodnění úřední zprávy: „Ostatky

Elvise Presleyho a jeho matky Gladys byly začátkem října převezeny a uloženy v parku Gracelandu, aby se na ně fanouškové nedostali ...“

Německý publicista Harry S. Ever (autor knihy „Das war Elvis Presley – Der König des Rock’n’Roll“, Mnichov 1978) prý po návštěvě Presleyho muzea v Memphisu prohlásil:

„Je pochován neznámo kde, aby zloději nemohli pietní místo jeho odpočinku vydrancovat.“

Možná že ono „pietní místo“ je někde na Havaji, kde legendární zpěvák Elvis Presley dne 8. ledna 2011 oslavil v kruhu rodinném své 76. narozeniny ...

Ota Ulč 2011

O PŘÍPADNÉM LITOVÁNÍ DRÁBŮ

Za tuze pozvolné, zprvu pramálo viditelné destalinizace v sovětské říši k nějakému pokroku přece jen docházelo. Tam se například jeden literát troufl vyjádřit knihou, kterou jsem kdysi četl a z níž mi v paměti uvízly frustrace, trápení koncentračnického vlčáka, hlídajícího v gulagu. Celý svůj psí život si vylepšoval trápením vězňů, zakusováním se do jejich holení. A najednou – ještě za zloducha Beriji, než došlo k jeho užitečnému odstřelení, - konec slastí, pes o ně přišel. Tedy se trápil, trýznil, pozbyl smysl života, marně se pokoušel okusovat příslušníky nevězněné veřejnosti.

Trpké pocity pozbyvší moci. Však moc je to nejučinnější afrodiziakum: jakou věru může mít burza šanci proti svatému grálu, povzdechl si v Čechách narozený rakouský ekonom Schumpeter, posléze Hitlerovi uniknuvší uprchlík do zámoří.

Snažím si představit pocity bývalého bachaře Josefa Vondušky, jak asi jemu bylo při zjištění, že už nemůže či, přesněji, by už neměl, vězně tupit, týrat svými nápady, například aby vlastním jazykem čistili záchodové mísy. Tak se aspoň o Vondruškoví proslychalo. Ledajakým svědectvím by mohl posloužit Jiří Gruntorád, bývalý politický vězeň, nynější ředitel veleužitené knihovny *Libri prohibiti* v Praze.

Jak bolestivě aby chybělo náhlé pozbytí tak slastné moci, čím poté vyplnit potupné vakuum? Bachař Vondruška našel vhodnou kompenzaci svou přeměnou v zákonodárce, člena parlamentu České republiky, zvolený to poslanec v řadách KSČM, straně lidí zvláštního ražení – jak jinak. Loňského roku ale doposlancoval a v listopadu liberecký soud se rozhodl posoudit kvalitu jeho vězeňského počínání.

Dotyčný ovšem všechna obvinění z nepravostí popřel, čistý jako lilie, ani příkrým slovem by nebyl ublížil.

Ted' se ale v českých zámořských tiskovinách dočítám, že došlo k soudnímu odročení, pokračováno bude koncem ledna, s údajně pozměňnou verzí ex-vězнитеle, ex-zákonodárce, nyní již připouštějícího, že k říznějšímu zacházení vskutku docházelo, nikoliv však porušováním tehdejších služebních povinností, nýbrž jejich důsledným dodržováním - však uplatňované surovosti měl v popisu práce.

- - -

V ideologické příloze týdeníku *Tvorba* (22.října 1986), se autor Otakar Baudyš věnoval „kritice jednostranných představ o dosahování svobody. Člověk ne vždy správně chápe, co je pro něho pozitivní a co negativní – co je a není jeho svoboda. Někdy se může dokonce cítit svobodným v nesvobodě a nesvobodným ve svobodě, takové situace jsou zvláště charakteristické pro třídně antagonistické společnosti, ve kterých se vládnoucí třída záměrně pokouší o deformování vědomí potlačených.“

„Svoboda jako poznaná nutnost,“ to už víme od Engelse. „Takže když poznám, že musím držet hubu, poněvadž kdybych ji nedržel, přes ní bych dostal, to teda znamená, že tak jsem své svobody dosáhl?“ takto jsem byl tázán. Odpověděl jsem z opačného konce – co že je ta nesvoboda, kterou jsem prezentoval v několika gradacích, od špatného stavu, k ještě horšímu.

Za prvé, mohu se ocitnout v situaci, že jsem nesvobodný, ale mohu se o tom nahlas zmínit a nic se mi nestane.

Za druhé, jsem nesvobodný, ale o svém stavu musím mlčet.

Za třetí a nejvíc nepříjemné a potupné - jsem nesvobodný, ale musím tvrdit, jásat, děkovat vládcům, že mi umožnili svobodným být. Takhle tu totalitu už viděl Orwell.

A za totality, jak padesátých let, tak té pozdější, normalizační, tento stav věcí náramně vyhovoval nemalému procentu populace. Však nikdy nebude nedostatek lidí málo schopných, nedostatečně talentovaných, ted' ale s příležitostí uplatnění v podmínkách, které by jiný politický systém neumožňoval.

V osmdesátých letech jsem se zabýval průzkumem profilu a motivace příslušníků poslední uprchlické vlny. Na otázku „Každý z nás znal značné množství členů KSČ. Ale kolik z nich je skutečných věřících komunistů? Pokuste se odhadnout v procentech: autentičtí bolševici, idealisté, kariéristé, oportunisté, kývalové, zpravidla primitivové, kteří souhlasí s každou vládní garniturou u vesla“ Souhrnný výsledek dopadl takto: idealisté 4 procenta, a ta velká většina oportunisté a primitivové, půl na půl.

Od takových odhadů ke konkrétní ilustraci: za víc než dvouleté vojenské služby, během níž jsem v uniformě černých baronů s lopatou bránil vlast, každý večer v úterý nás trýznili školením, ideologickou převýchovou. Tu měl na starost poddůstojník z povolání, jehož I.Q. by si s Albertem Einsteinem určitě nikdo nespletl. Uvedl se slovy „Kdopa tady umí číst? Mně to moc nejde. Tak vy to přečtete, a já vám pak vysvětlím, vo čem to bylo.“

Primitivové přetváření v RSDR - doktory stranických věd. A s mocí, příležitostmi je pořádně k vlastnímu prospěchu využít. Žádný jiný režim by se k nim tak štědre, šlechetně nezachoval.

A byl to rovněž jediný druh režimu, který umožnil seniorům, blížícím se konci svého života, vyplnit mnohdy zkrušující samotu, prázdnotu, novým smyslem vlastní existence – nabídkou služby slídiců, udavačů. Pozorovat, zaznamenávat, co se v činžáku šustne. Odepsaní penzisté, a ted' se někdo o ně zajímá, s nabídkou náramně náplně jinak bezútešné prázdnoty, a k tomu i pár korunek přidáno z estébáckého městce.

KSČM má ve svých řadách víc členů než kterákoliv jiná strana, víc než všechny ostatní strany dohromady,. Vždy bude dost závistivců, primitivů, tvorů osamělých, zatrpklých - a tak zaručujících takové avantgardě její nesmrtnost.

A Vondrušku nikdo ovšem neodsoudí, na onu opačnou stranu vězeňských mříží se určitě nedostane. Ale bažení po moci, onom slastném pocitu, dál potrvá a chybět bude.

Jenže naděje přece umírá poslední. Však realisté nevylučují advent mohamedánské varianty, s vlastní škálou hanebností pak k dispozici.

Jestli to mluví jako Marx a jedná jako Stalin, je to s největší pravděpodobností Obama.

Jaký je rozdíl mezi baterií a politikem? Baterie má alespoň jedno plus!

Na obzoru je velká evropská bankovní krize

PRAHA - Klid před bouří, tak vypadá situace velkých evropských bank. A někde už začíná pršet. Stále víc ústavů začíná řešit, co s dluhopisy jižních zemí eurozóny, jimž se přestává věřit.

Francouzsko-belgická Dexia padla a už je plán, co bude s jejími částmi. Potíže mají i další banky.

Stále hlasitěji zaznívá, že část dluhopisů bude nutné úplně odepsat. To by přineslo bankám miliardové ztráty. Například Německo podle deníku Financial Times Deutschland považuje bankrot Řecka za nevyhnutelný a mluví se o odpisu až 60 procent z hodnoty řeckých dluhopisů.

Podle některých zdrojů je právě i velikost odpisu jedním z témat, která řeší při jednáních kancléřka Angela Merkelová a prezident Nicolas Sarkozy. Ti svůj plán záchrany sektoru hodlají upřesnit až koncem měsíce. Západoevropské trhy prozatím uklidnilo už jen sdělení, že nějaký plán existuje.

Obavy o vývoj sektoru včera v rozhovoru pro Financial Times vyjádřil i britský premiér David Cameron, který prohlásil, že eurozóně schází jen pár týdnů. Podle něj je potřeba rekapitalizace bank, vztyčení ochranné zdi okolo Řecka, víc peněz ve fondu EFSF, zpětný odkup státních dluhopisů a přísnější stress testy bank.

Dexii zachraňují vlády

Dopad odpisů řeckých dluhopisů by však mohl být fatální, jak ukazuje případ Dexia. Ta kvůli tomu, že drží vysoké množství špatných aktiv, musí být zachráněna francouzskou, belgickou a lucemburskou vládou, záchranu už podepsala správní rada banky.

Podmínky plánu předpokládají, že Belgie zaplatí zhruba čtyři miliardy eur společnosti Dexia Bank Belgium, od které získá belgickou část ústavu Dexia Bank Belgium. Ta se zaměřuje na drobnou klientelu, má asi 6000 zaměstnanců a od zhruba čtyř milionů klientů vklady kolem 80 miliard eur.

Státní garance, které si Dexia vyjednala, jí zajistí přístup k půjčkám na dalších deset let. Belgie se bude na těchto zárukách podílet z 60,5 procenta, Francie z 36,5 procenta a Lucembursko ze tří procent.

Akcie Dexie na podrobnosti záchrany zareagovaly propadem o více než 30 procent.

Dexia je první větší evropskou bankou, která padla. Podle makléře ze společnosti Patria Direct Petra Žabží má banka na „jedno vlastní euro“ vypůjčeno 60 od někoho jiného. U Lehman Brothers, banky která zkrachovala v září 2008, byl tento poměr přitom poloviční.

Poradce MMF: Krize do tří týdnů

Nebude však patrně posledním bankovním krachem. „Myslím, že tohle je jen začátek,“ řekl například Brad Smith ze Stonecap Securities. „Je tady spousta dalších bank s řeckými dluhopisy a některé z nich jsou na řadě,“ dodal. Není proto divu, že Evropa se snaží najít řešení, jak banky zachránit. Podle poradce Mezinárodního měnového fondu Roberta Shapira skutečná krize bankovního sektoru přijde do dvou až tří týdnů, pokud státníci nepředloží funkční řešení.

„Nemluvíme tu jen o malé belgické bance, řeč je i o největších bankách světa. To se týká největších bank v Německu, Francii, ale dále se to rozšíří i do Velké Británie. Rozšíří se to zkrátka všude, protože dnešní svět je tolik provázaný,“ řekl v rozhovoru pro stanici BBC Shapiro. Podle něj by se tak mohlo jednat o ještě horší krizi, než byla ta, která nastala v roce 2008.

Že nejsou daleko od pravdy, dokazuje celkový vývoj z poslední doby. Belgická banka KBC, matka ČSOB, prodává svoji lucemburskou pobočku KBL. Erste Group, již patří Česká spořitelna, oznámila odpis ztrátových aktiv v Maďarsku a Rumunsku a také prodej řeckých dluhopisů. Řecká centrální banka se zase rozhodla, že zachrání menší řeckou banku Proton z peněz MMF a eurozóny ve fondu Hellenic Financial Stability Fund. Vojtěch Wolf LN

Agentury S&P a Fitch snížily rating řady španělských bank

Mezinárodní ratingová agentura Standard & Poor's snížila rating **deseti španělských bank**, včetně největších ústavů Santander a Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (BBVA). Čtyřem bankám pak snížila výhled ratingu. Ke stejnému kroku sáhla i konkurenční agentura Fitch Ratings, která snížila rating **šesti velkých bank**. Reagovala tak na snížení ratingu Španělska, k němuž sáhla už minulý týden.

S&P navíc zhoršila klíčový ukazatel rizikovosti španělského bankovního sektoru.

Umberto Eco: Má nová kniha ukazuje, jakého zla se Vatikán dopustil na Židech



Foto: Richard Klíčník, Argo13.10.2011 - Text: Kateřina Kadlecová

Ve svých dvou bytech pečlivě opatruje přes 50 000 knih, honosí se bezmála třemi tucty čestných doktorátů a podle vlastních slov vůbec netuší, kolik peněz má na kontě. Asi dost – vědecké publikace z pera Umberta Eca jsou nezbytnou součástí knihovny humanitních vědců i studentů filozofie a jeho prózy dosud vyšly ve čtyřiceti jazycích. Ecův šestý román, snad nejočekávanější skvost letošního českého knižního podzimu, právě dnes vypustilo do knihkupectví nakladatelství Argo. Před necelými dvěma týdny jsem se známým intelektuálem v jeho milánském bytě mluvila právě o Pražském hřbitově, románu, který má ve skutečnosti s Prahou společného jen pramálo. Rozhovor si budete moci přečíst v některém z podzimních čísel Reflexu.

Autor světově proslulého Jména růže tentokrát v typicky obsáhlé próze ztvárnil „život a dílo“ Simona Simoniniho, antisemity, žrouta a lháře všech lhářů, který si v druhé půli 19. století vydělával na chléb (respektive na nejvybranější delikatesy) falšováním notářských dokumentů a kutím piklů. Simonini se setká s Dumasem, Freudem či Garibaldim a v Ecově fikčním světě také vytvoří známé Protokoly sionských mudrců, pamflet, který světu odhaluje, jak se Židé chystají ovládnout svět prostřednictvím kontroly peněžních a informačních toků.

Právě na pražském židovském hřbitově se podle různých konspiračních teorií minulého století (navazujících na prapůvodní Simoniniho smyšlenou zprávu, říká Eco) měla sejít skupinka židovských starších, kteří stáli u vzniku Protokolů... Ecův román vzbudil jisté rozpaky u některých židů a velké rozhořčení u některých církevních hodnostářů. „Ano, vybral jsem si výbušné, nebezpečné téma,“ řekl k tomu sám Eco. „Má kniha naplno ukazuje, jak hodně byl Vatikán v druhé půli devatenáctého století antisemitský a jakého zla se na Židech dopustil, takže je zřejmé, proč například vatikánský deník Osservatore Romano tasil drápy. Je to pomsta, nic víc.“

Pražský hřbitov vzbudil ihned po svém vydání senzaci, stal se bestsellerem, ačkoli to není zrovna snadné čtení. Očekával jste takový úspěch?

Na mou duši ne. Byl jsem z té knihy dost nešťastný, abych řekl pravdu; ze svých šesti románů jsem právě tenhle psal s nejmenším potěšením. A nečekal jsem takový čtenářský ohlas i proto, že má předchozí próza, Tajemný plamen královny Loany, kniha velmi snadná a čtenářsky přitažlivá, měla nejmenší úspěch. A přitom v ní není žádná složitost, žádné lingvistické hříčky – ta kniha je pro blbce! Čekal jsem tedy logicky, že u náročnějšího kusu klesne zájem publika ještě níž.

Kromě psaní románů a vědeckých publikací o středověké estetice, sémiotice, literární kritice či lingvistice prezentujete své názory i v médiích. Nemluvíme teď o tom, jak jste letos v únoru před novináři přirovnal italského premiéra Silvia Berlusconiho k Adolfu Hitlerovi... Píšete pořád svůj sloupek La bustina di minerva pro týdeník L'Espresso?

Bohužel. Jsou zřejmě přesvědčeni, že díky mému sloupku prodají víc výtisků. Představte si, že se od roku 1985 zkoušíte vymyslet pokaždé něco nového – ale L'Espresso je moje rodina, poprvé jsem pro ně psal v roce 1965 a nerad se tím chlubím, ale pohřbil jsem už dva šéfredaktory. Píšu vždy o tom, co se mi honí hlavou – když mě namíchne Berlusconi, tak o politice, když den předtím čtu Homérovu Iliadu, tak o Iliadě; nedávno jsem psal o psí inteligenci. Nenechám se vydírat nutností aktuálnosti! Minulý týden jsem zrovna psal o podivných knihách, které jsem našel v katalogu jednoho antikvariátu...

Zajímalo mě, které podivné knihy to byly, ale to už Umberto Eco mluvil úplně o něčem jiném – o hloupnutí médií i jejich

recipientů, o sociálních sítích a svém vztahu k mobilnímu telefonu, o roli intelektuálů i o možném konci své životní úlohy romanopisce. Počkejte si na velký rozhovor.

Osudy Slovanské epopeje za okupace

O tom, jak Muchova Slovanská epopej přečkala válku ukryta před nacisty, vypráví snad všechny odborné i populární texty téměř shodně. Nejlapidárněji to shrnuje katalog Epopeje, vydaný MěNV v Moravském Krumlově po roce 1980 (zpracoval J. Starošítk). O Epopeji píše doslovně: *Bylo zajištěno její včasné ukrytí před fašisty v období okupace naší republiky v r. 1939. V tomto období byl již umělec těžce nemocen. Prodělával těžký zápal plic a i v tomto těžkém stavu byl vyslýchán příslušníky Gestapa. Celý tento výslech byl zaměřen především na otázky, proč maloval Slovanskou epopej a kde se toto dílo nachází. Na druhou otázku již Mucha odpovědět nedovedl. Již dávno nebyl majitelem tohoto díla a ani nevěděl, kde se obrazy v té době nacházely.*

A jaká byla skutečnost? Diametrálně odlišná.

Když 15. března 1939 došlo k obsazení území Čech a Moravy německými vojsky, byl, podle tvrzení Jiřího Muchy, jeho otec Alfons Mucha mezi prvními zatčenými. Byl v té době nemocen a po údajném výsledku se jeho stav ještě zhoršil.

Ale jen za pár týdnů se jeho zdravotní stav natolik zlepšil, že 19. dubna zaslal na pražskou městskou radu nabídku provedení oprav na obrazech Slovanské epopeje. (Obrazy visely v té době vypnuty v kovových rámech v bývalé kapli holešovické školy U studánky.) Městská rada 5. května 1939 schválila (čj. 23118/39), aby po vyjádření uměleckého poradce obce pražské prof. Ladislava Šalouna byla mistru Muchovi zadána oprava všech obrazů Slovanské epopeje dle jeho nabídky, za úhrnnou a nepřekročitelnou částku 80 000 Kč. Oprava obrazů měla být provedena do 4 měsíců od započetí prací ...

Koncem května (možná následkem značného fyzického vypětí při provádění restaurátorských prací) ale došlo k náhlému zhoršení umělcova zdravotního stavu. Jak se můžeme dočíst v dobovém denním tisku: „*Mistr Mucha vážně onemocněl, a to právě v době, kdy měl dokončit opravu Slovanské epopeje.*“

Dne 14. července 1939 Alfons Mucha zemřel. Pohřeb do Slavína se konal na náklad radnice. Tehdejší denní tisk uvedl: „*Podle své poslední vůle byl umělec pohřben podle římskokatolického ritu.*“

Nekrology ve všech novinách (i v těch, které měly dříve k Muchově umělecké tvorbě výhrady) psaly chvalozpěvy o Muchově práci umělecké a o jeho velkých zásluhách. Dokonce i fašistická „Vlajka“, která jinak odsuzovala Muchu pro jeho styky se „židozедnářstvem“ a většinu jeho díla dosud přehlížela, se o jeho Slovanské epopeji doslovně vyjádřila: „*Jest dílem velkolepým, svědčícím o vysokých uměleckých hodnotách mistrových.*“

Dne 31. srpna 1939 byl v pozdních večerních hodinách v nejvyšším sovětu v Moskvě a ve stejnou dobu i v říšském sněmu v Berlíně ratifikován německo-sovětský pakt (z 23.8.1939). Téže noci, jen několik hodin po ratifikaci, překročila německá vojska polskou hranici a začala druhá světová válka. V Praze v té době pokračovaly restaurátorské práce na epopeji. Prováděli je restaurátoři, které si Mucha sám vybral.

Práce byly dokončeny následujícího roku, kdy městská rada vzala na vědomí (čj. 6440/40), že dle zjištění odborné komise z 1. února 1940 byly náležitě provedeny a dokončeny restaurátorské práce na epopeji zadané dekretem čj. 23.118-OH/39, a že tudíž pozůstalost po mistru A. Muchovi se propouští ze závazků smlouvy.

Téhož roku v červenci zadala městská rada za částku 12 440 K zhotovení transportních válců pro obrazy epopeje. Měly sloužit k tomu, aby velké obrazy SE mohly býti bez poškození z dosavadního skladiště ve škole U studánky (kde byly provizorně umístěny) přestěhovány v případě potřeby do bezpečnějšího úkrytu.

Následujícího roku v září byla epopej svinuta na dřevěné válce. Práce prováděli odborníci Osvětového odboru pod vedením akademického malíře Adolfa Zahela. Práce neprobíhaly v utajení, ale naopak byly natáčeny filmovým týdníkem Aktualita a informace o této akci proběhla i denním tiskem.

V září 1943 umělecký poradce obce pražské prof. Šaloun na žádost pražské vypracoval posudek k možnosti bezpečného uložení uměleckých děl z majetku pražské obce ve sklepeních na zámku Slatiňany u Chrudimi. V prosinci téhož roku bylo za transport 3 velkých Brožíkových plátén (Hus před koncilem kostnickým, Zvolení krále Jiřího z Poděbrad, Defenestrace pražská) a 20 plátén

Muchovy Epopeje do zámku Slatiňany u Chrudimi uhrazeno 55 614 K. Dokladem uskladnění ve Slatiňanech jsou také evidenční karty obrazů Epopeje vyhotovené za války, v nichž je jako místo uložení uvedeno „Slatiňany“. Tyto za války vystavené evidenční karty jednotlivých obrazů Slovanské epopeje byly vlastně jakési průvodní listy, kde měly být zapisovány nejen všechny restaurátorské zásahy, ale i přesuny a případné zápůjčky. Po válce však město Praha jako vlastník Epopeje od tohoto systému bohužel upustilo a tím se připravilo o možnost mít přesnou dokumentaci jednotlivých obrazů cyklu.

Navzdory těmto faktům se stále v literatuře traduje, že Epopej byla během války uložena v podzemí Zemského archivu. V roce 2010 jsem jako odborný poradce při natáčení nového filmu o Epopeji požadoval, aby ve filmu byly jako místo uskladnění epopeje za války uvedeny Slatiňany. Nicméně film to neuvedl a raději se přidržel starých schemat – zřejmě u filmu byli další poradci. Takže se nadále traduje pověst o uložení Epopeje v podzemí Zemského archivu, opírající se o jediné sporné „svědectví z doslechu“. Tím je poválečný dopis uměleckého spolku Pražský Aleš, žádný jiný doklad nebyl nalezen. Pokud bychom přesto připustili, že pověst o uložení Epopeje v podzemí Zemského archivu je pravdivá, znamenalo by to, že Epopej byla v roce 1943 přemístěna z bezpečného úkrytu v podzemních prostorách Zemského archivu jinam. K tomu by ale musel existovat nějaký pádný důvod, nicméně v zápisech zasedání městské rady žádný takový důvod není zmíněn!

Nepravdivá je i fáma, že epopej byla za války ukryta před nacisty. Epopej nebyla uložena do bezpečí před nacisty, ale před možnými následky bombardování spojenci. A k jejímu ukrytí došlo nejen s vědomím nacistů, ale dokonce s jejich výslovným souhlasem. Všechna opatření týkající se epopeje totiž podepisoval i náměstek primátora dr. Josef Pfitzner, který byl vysokým funkcionářem NSDAP. (Tak vysokým, že po válce byl jedním z několika málo, kteří byli veřejně popraveni. Poprava byla vykonána na Pankráckém náměstí ještě v den vynesení rozsudku.) A o všech přesunech Epopeje byl dr. Pfitznerem (kterému to ukládala jeho stranická povinnost) navíc informován i K.H.Frank.

Po válce, v lednu 1946, schválila městská rada úhradu nákladů na převoz Brožíkových a Muchových obrazů ze Slatiňan do Prahy v ve výši 64 000 Kč. Důvodem pro urgentní přesun ze slatiňanského zámku byl požadavek Ministerstva zemědělství, které zřídilo v místnostech zámku (stájích) pokusný hřebčinec.

Pokud se týká umístění Epopeje po válce, veškerá dosavadní literatura uvádí, že se Epopej vrátila zpět na své původní místo, to je do školy U studánky. Toto stanovisko dosud zastává i Archiv hlav. města Prahy (dr. Svatošová).

V zápisech městské rady jsou ale jako místo poválečného uložení epopeje několikrát zmiňována dvě různá místa v Praze: škola U studánky a Masarykova škola. Připustíme-li, že nikdo na zasedání rady úmyslně nelhal, pak ti, kdo v zápisech mluvili o Epopeji a věděli, kde se skutečně nachází, uvedli místo jejího skutečného uložení, ti, kteří o jejím aktuálním uložení nebyli informováni, pak uvedli místo, kde byla uložena dříve. Z toho lze vydedukovat, že skutečným místem poválečného uložení epopeje byl suterén Masarykovy školy v Holešovicích, kde předtím nikdy nebyla. Navíc tu existuje ještě svědectví z roku 1950 o havárii vodovodu v Masarykově škole, kvůli níž musela být Epopej provizorně přemístěna do dvorany Veletržního paláce. Jak je v zápise výslovně uvedeno, „*jen včasným zjištěním této havarie nedošlo tehdy k žádnému poškození obrazů*“ (přestože některé pozdější tendenčně zaměřené články o Epopeji se snažily tvrdit opak).

Ještě v lednu toho roku (1950) rada Ústředního národního výboru města Prahy schválila žádost ONV Moravský Krumlov (čj. 5100/50-IV) o zápůjčku obrazů cyklu Slovanské epopeje a jejich vystavení v zámku. Důvodem k vydání souhlasu byl mimo jiné i fakt, že epopej byla po havarii vodovodu v Masarykově škole deponována ve Veletržním paláci jen provizorně a bylo nutné pro ni najít nějaké bezpečnější a dlouhodobější útočiště. Zároveň ÚNV Praha chtěl (v souladu se svými předválečnými rozhodnutími), zabránit tomu, aby epopej byla instalována jen provizorně. Nechtěl, aby opakovaným svinováním obrazů docházelo k jejich dalším poškozením.

Zpracoval Pavel Nosek

Když se Gustav Husák loučil s Gorbačovem na ruzyňském letišti, tak Gorbačov šuškal ženě něco do ucha. Na dotaz novinářů paní Raisa ochotně prozradila, co jí to Michail říkal: Ty, jako politik je ten Husák úplná nula, ale líbat, to se musí nechat, líbat teda umí!

Estonský tvůrce Skypu Jaan Tallinn varuje před umělou inteligencí: Počítače ohrožují lidstvo



Foto: Archiv Jaana Tallinna1 - Text: PETR VAVROUŠKA

Na světě existuje asi jen málo uživatelů internetu, kteří by neznali program Skype. Pravidelně ho používá šest set šedesát miliónů lidí. Právě v tuto chvíli je k němu připojeno dvacet miliónů z nich.

Děkovat za to mohou trojici programátorů z Estonska, kteří Skype vymysleli. Na jeho prodeji vydělali zakladatelé firmy miliardy dolarů. Část zisku patří také autorům programu. Jedním z nich je **Jaan Tallinn (39)**. Počítače mu sice změnily život, ale dnes před nimi varuje. Podle něj mohou ohrozit lidstvo.

Když jsem poprvé slyšel o Skypu, nevěřil jsem, že se dá díky tomuto programu volat do zahraničí zadarmo. Často jste naráželi na takovou nedůvěru?

Samozřejmě. To byla od uživatelů nejčastější pochybnost. Proto jsme se také rozhodli, že Skype musíme propagovat, abychom rozptýlili obavy lidí. Nevěřili stejně jako vy, že se dá volat z počítače zadarmo. V každém z nás bylo naučené schéma, že za volání se platí. Toto dogma Skype prostě zbořil.

Byl jste pyšný na to, že jste vymysleli něco, co spojuje lidi?

Určitě. Pořád mě ohromuje pozitivní zpětná vazba od lidí, kteří mi za Skype děkují. Třeba kvůli tomu, že udržují svoji lásku na dálku díky Skypu nebo mají možnost si jen tak pokecat s kamarádem tisíce kilometrů daleko a neplatit za to. To je pro mě jako programátora ohromná satisfakce.

Vytvořili jste něco, co lidem pomáhá. Dnes ale před počítači varujete. Proč?

Mám pocit, že počítače se stávají čím dál mocnějšími a mohou nás ovládnout. Nelíbí se mi, kam směřujeme. Absolutně souhlasím s tím, že počítače by nám měly pomáhat, sloužit a nabídnout nám lepší budoucnost. Ale nemám dobrý pocit z toho, že vyvíjíme čím dál chytřejší počítače. Může se stát, že budou schopné naprogramovat samy sebe.

Máme se toho bát?

Nemůžeme to brát na lehkou váhu. Bohužel jsem přesvědčen o tom, že dnes lidi moc nepřemýšlejí, co se jim může stát.

Můžete být konkrétní?

Představte si skupinu lidí, jež pracuje na vývoji umělé inteligence. Najednou se dostanou do momentu, kdy stvoří umělou inteligenci stejně chytrou, jako jsou oni samotní. Co teď? Najednou už nebudou potřební lidé, které nahradí nová, umělá inteligence. A ta už nebude používat rychlost myšlení a vyjadřování na úrovni lidí. Počítač, jenž stvoří jiný počítač, už nebude limitovaný zásahem lidské bytosti. Toho se obávám. Počítače mohou být mnohem rychlejší a výkonnější, než si vůbec umíme představit. A následky neznáme. Lidé si pořád mylně myslí, že budeme zdokonalovat počítače jen do úrovně lidské inteligence. To je chyba.

Přemýšlíte o scénářích, jak se mohou počítače postavit proti lidem?

Pokusím se to vysvětlit stručně. Může nastat okamžik, kdy počítače zjistí, že dokáží přemýšlet, kombinovat, počítat biliónkrát rychleji než lidé. Budou nás považovat za jakési rostliny, za shluk molekul. Lidé zastávají velmi chybný názor, že lidská inteligence je výjimečná. Není. Počítače nás mohou zničit, pokud je dobře nenaprogramujeme. Musíme přestat myslet o počítačích tak, že když budou výkonnější, budou také lidštější. Nebudou. Počítač nerozlišuje dobro a zlo. Nemá morální zásady. To člověk musí počítače nastavit tak, aby byly lidem nakloněné. Varuji před tím, abychom počítače neustále zdokonalovali. Raději věnujme naši energii a pozornost ochraně přírody, zvířat, a ne počítačů.

Mohou námi manipulovat?

Ano. Jednoduchý příklad. Dnes vám denně chodí na e-mail zprávy, že někdo získal obrovské množství peněz a chce se o ně podělit. Stačí jen poslat pár dolarů na konto X. Najdou se lidi, kteří na to naletí. Nechají se zmanipulovat i přesto, že odesílatelé takových e-mailů nejsou příliš inteligentní. A teď si představte, co by se dělo, kdyby byl autor inteligentnější než všichni lidé.

Je ještě cesta zpět?

Určitě. Nevím, co nám mohou počítače provést. Dokážu si představit scénáře, jež mohou být velmi nebezpečné. Pokud máme strach před různými infekcemi, rakovinou, tak já dodávám, že se máme bát i toho, že můžeme ztratit kontrolu nad naší planetou. Existuje desetiprocentní šance, že počítače nás v inteligenci překonají ještě v tomto století. Snažím se proto mluvit s lidmi, kteří jsou zodpovědní za vývoj počítačů, umělé inteligence.

Mají vás za zbytečně vystrašeného?

Jak kdo. Většina si myslí, že ještě nejsme tak daleko, abychom museli řešit podobné problémy. Ale s tím nesouhlasím. Nevíme totiž, jaké jsou kapacity našeho mozku a co všechno dokáže. Je jen otázkou času, kdy vymyslíme dokonalejší programy. Před sto lety taky nikoho nenapadlo, že za pár let budou lidé létat v tryskových letadlech, přistanou na Měsíci, stvoří počítače. Lidstvo udělalo v poslední době neuvěřitelný pokrok, a kde jsou jeho hranice, nevíme.

Je více lidí, kteří myslí podobně jako vy?

Ve světě existuje pár institutů, jež se těmito otázkami zabývají a se kterými spolupracuji. Některé jsou ve Spojených státech, například na Harvardu, a svůj Institut budoucnosti lidstva má také Oxford. Tam se snaží dát dohromady lidi, kteří si podobně hrozby uvědomují. Avšak je nás málo, myslím, že ani ne tisícovka po celém světě. Ale dobrou zprávou je, že nás přibývá.

Dá se dnes vůbec žít bez počítačů?

Kdyby se mě někdo zeptal, jestli bych dal přednost životu bez počítačů, tak odpovím, že ano. Ale vím, že to není možné. Počítačovou prohibici asi nikdo nezavede. Ano, počítače jsou dnes velmi užitečné, ale zkusme pro ně najít nějaké pozitivní řešení. Tak, aby v budoucnu lidem i nadále sloužily, pomáhaly.

Co je pro vás dnes v životě nejdůležitější?

Nejcennější je pro mě čas. Matematik Richard Hamming přišel se třemi otázkami, jež by si měl každý z nás položit. Jaké jsou nejdůležitější problémy ve tvém okolí? Snažíš se alespoň jeden z nich vyřešit? Pokud ne, tak proč? Pro mě je dnes nejdůležitější zjistit, čím by mohl skončit vývoj čím dál výkonnějších počítačů. Chci si být jist tím, že počítače nezničí náš svět. No a kromě toho se snažím, aby můj život byl zajímavý. Cestuji, mluvím s výjimečnými lidmi, věnuji se mým pěti dětem.

Na prodeji Skypu jste vydělali miliardy dolarů. Změnilo to váš život?

Hlavní změnou je to, že se nemusím strachovat, jak se daří jedné mé společnosti nebo jednomu mému projektu. Místo toho mohu investovat do více firem. Mohu cestovat po světě a finančně podporovat různé lidi s nápady, které považuji za užitečné. Mohu dotovat neziskové organizace. To mi umožnily vydělané peníze

Reflex

Maliřská paleta stará 100 000 let

Lidská potřeba proměňovat sebe sama i své blízké okolí prostřednictvím barevných nátěrů je podle antropologů znakem rozvinutého symbolického myšlení. Nový nález z jeskyně Blombos v Jižní Africe nedávno ukázal, že tato potřeba se zrodila v mnohem vzdálenější minulosti, než si vědci doposud mysleli.

Autorem objevu byl profesor archeologie Christopher Henshilwood, který působí na slavné jihoafrické University of the Witwatersrand a současně také na univerzitě v norském Bergenu. A co že se mu to vlastně v jeskyni v blízkosti oceánu podařilo nalézt? Šlo o schránku mořského plže ušně, tedy něco, čemu bychom běžně řekli škeble. Detailní analýza tohoto 100 000 let starého artefaktu ukázala, že obsahuje zbytky okru, tedy přirozeně se vyskytujícího červeného barviva, jemuž jeho barvu dává trojmocné železo. Kromě této pradávné „palety“ však prof. Henshilwood objevil ještě kompletní sadu „malovátek“, tedy náčiní sestávajícího z úlomků kostí a kamenů, které pradávný *Homo sapiens* využíval k míchání barev.

Podle Hensilwooda, který se svým objevem nedávno seznámil veřejnost prostřednictvím časopisu *Science*, jde o nejstarší známý případ systematického ovládnutí chemických procesů za účelem výroby dekorace.

21století | Autor: Michal Andrlé

Češi a Slováci nedělali v cizinecké legii ostudu

autor: lub CT24

Praha – Přes pět tisíc Čechů s Slováků prošlo od druhé světové války řadami francouzské cizinecké legie, víc než 600 z nich při operacích nebo při výcviku zahynulo. Tyto informace



vycházejí zbádání historika Ladislava Kudrny, který jako jeden z mála na světě dostal možnost podívat se do jinak uzavřených archivů ve Francii. Dokumenty podle něj především boří mýty o nechuti krajanů bojovat.

Historické otřesy, kam patřil například vítězný únor či rok 1968, znamenaly mimo jiné i nárůst počtu krajanů v cizinecké legii. Například válekou v Indočíně prošlo na dva tisíce uprchlíků z tehdejšího komunistického Československa. "Je překvapující, kolik armádních citací je v těch složkách legionářů. Kdy se cituje jejich statečnost v boji, mají množství vyznamenání a absolutně neplatí, že by Češi byli nějakým národem Švejků, kteří neuměli bojovat," podělil se o své dojmy Ladislav Kudrna.

Vypovídá o tom i příběh Ladislava Charváta. Do legie vstoupil v 17 letech, absolvoval výsadkářský výcvik a desítky akcí proti vietnamským komunistickým povstalcům. Padl, když se pokoušel dostat z obklíčení. Naopak tvrdé byly francouzské úřady vůči 133 legionářům, kteří v Indočíně přeběhli nebo padli do zajetí a byli repatriováni zpátky do Československa. "Všichni ti, co se vrátili, dostali trest smrti," dodává Kudrna.

Počet krajanů v cizinecké legii se podle dobových dokumentů pohyboval mezi 1 200 až 1 600, nejvíc 1 650 měla ve stavu v roce 1974, když lidé z vlasti prchali před normalizací. Další vlna Čechů a Slováků se v legii objevila po pádu komunismu. Tady ale už žádné přesnější údaje nejsou.

V roce 1991 přišel do legie například i Stanislav Gazík. Sloužil u speciálních jednotek, za 15 let absolvoval 11 misí, mimo jiné i v Bosně, Kosovu, Čadu, Gabonu či Střední Africe. "Většinou jsou otázky, lidi se mě ptají, kolik lidí jsem zabil, ale já jsem říkal – zeptejte se mě, kolika lidem jsem pomohl," dodal Gazík.



Přísnou síť výběru projde dnes jen asi pět procent uchazečů, další utíkají během služby. Mnozí naopak vydrželi a několik Čechů dokonce slouží v důstojnických hodnostech. Ví se však i o případech, kdy Češi v legii padli, například v Afghánistánu.

Penzijní systém v Austrálii.

Na rozdíl od mnoha jiných zemí, nárok na starobní důchod má každý australský občan po dovršení penzijního věku, který je u mužů 65 let (uvažuje se o zvýšení na 67 let), zatímco u žen, kde vznikal nárok na penzi v 60 letech, se věková hranice postupně posunuje směrem nahoru, až dosáhne stejnou míru jako u mužů. Výše starobního důchodu je bez ohledu na počet odpracovaných let a výše předchozího příjmu stejná a to u svobodných to je \$689.00 za dva týdny a u manželských dvojic (patrně i de-facto) dostává každý z partnerů za stejné období \$519.40.

Je v tom však jeden a to ne právě zanedbatelný háček. Nárok a výše starobního důchodu je potom posuzována podle dvou kritérií a to jednak výše majetku žadatele o důchod a nebo jeho příjmu. Podívejme se napřed na vliv příjmu jednotlivého žadatele a dvojice.

Pokud příjem jednotlivce nepřesáhne \$150.00 a dvojice \$264.00 za dva týdny, vzniká nárok na důchod v plné výši. Pokud příjem svobodného žadatele přesahuje za dva týdny částku \$1647.60 a \$2522.00 u dvojice, nárok na důchod zcela zanikne. Pokud se příjem pohybuje mezi těmito

dvěma hranicemi, snižuje se výše uděleného důchodu o 50 centů z každého dolaru získaného žadatelem. Do tohoto příjmu je kromě případného výdělku důchodce započítán jakýkoli příjem z akcií, úroků z bankovního konta, příjem z penzijního připojištění, který si žadatel během let platil a podobně.

Druhým kritériem, omezujícím výši důchodu je majetek žadatele / žadatelů. Do výše hodnoty majetku se s výjimkou domu, nebo bytu, ve kterém žadatel o důchod bydlí se počítá vše, včetně peněz, které má žadatel v peněžence. To znamená zařízení bytu, uměleckých předmětů, šperků, akcií, peněz v bance, auta, chaty, člunu a podobně. Zde se přihlíží zda žadatel bydlí ve vlastním domě, nebo bytě, či zda platí za ubytování nájem. U jednotlivce,

který vlastní dům je hranice \$186,750, u dvojice potom \$265,000. V případě, že se jedná o osoby, které platí nájem, je potom hranice \$321,750 a \$400,000. Jak se promítne výše majetku do nároku na penzi? Za každých \$1000, o které majetek přesahuje dovolenou hranici se snižuje penze o \$1.50. Nemám pochopitelně statistické údaje, jaké procento důchodců má výši důchodu omezenou příjmem, nebo majetkem, ale domnívám se, že je to hlavně příjem, na který je brán zřetel. Na první pohled by se zdálo, že ta částka \$1.50 z každého tisíce dolarů, o které majetek penzisty přesahuje dovolenou hranici není podstatná.

Podívejme se tedy na hypotetický příklad. Svobodný muž, který obývá vlastní byt, nebo dům, si během života našetří na druhý dům, s plánem ho pronajmout a přilepšovat si po odchodu do důchodu ze získané činže. Dům, který zakoupil jako investici má cenu, řekněme \$650,000. Dovolená hranice majetku je u svobodného jednotlivce stanovena \$186.750, tedy jeho majetek přesahuje tuto hranici zhruna o 463 tisíc dolarů. Jelikož za každých tisíc dolarů se mu sníží důchod o \$1.50, tedy 463x1.50 = 694.5 a tím pádem nemá nárok na žádný starobní důchod. Domu si neukousne, tedy co udělá. Dům prodá a peníze uloží do banky nebo investuje nějakým jiným způsobem. Zainvestované peníze jsou ovšem stále majetek a tím pádem stále nemá nárok na penzi, ani na ostatní výhody, které náleží příjemcům starobního důchodu. I rozhodne se, část peněz někomu darovat a tím snížit objem svého majetku. Ouha, jeho možnost aby tak učinil je omezena, neboť nemůže darovat ze svého majetku více, jak deset tisíc ročně a to příliš nesníží jeho majetek. V tomto případě patrně uposlechne radu finančního poradce a vydá se na nákladnou cestu po světě a tímto způsobem „zchudne“ na požadovanou míru a tím pádem získá nárok na částečný důchod.

Sečteno a podtrženo to znamená, že ten, kdo během pracovního života si něco uspořil, platil si penzijní připojištění nebo nějak „moudře“ investoval peníze vydělané, dostane pouze částečný důchod, pokud nějaký důchod vůbec dostane. Naopak ten, kdo vydělané peníze prosázel na koníčkách, prohrál na hracích automatech, proměnil peníze ve víno, nebo spíše pivo, nebo za celý život na práci ani nesáhl, dostane plný důchod a všechny výhody z toho plynoucí.

V tomto roce byla podepsána mezi Austrálií a Českou Republikou dohoda o penzích pro občany českého původu, žijících v Austrálii. Většina z nich dostala od Centrelinku žádost, aby si podali jejich prostřednictvím žádost o důchod v ČR. Podání žádosti je povinné a pokud by nebylo řádně vyplněno a podáno, hrozí Centrelink zastavením australského důchodu. Důvod z australské strany je zcela zjevný, neboť za každý dolar, který dostane žadatel z ČR se mu sníží (test z příjmu) důchod o 50 centů. Čili polovina poskytnutého českého důchodu propadne ve prospěch Centrelinku.

Jak jsme byli informováni australskými úřady, vzniká nyní nárok na udělení české penze pro každého, kdo odpracoval v ČR alespoň dvanáct měsíců a započítává se každý rok od dovršení povinné školní docházky. (Zda je tato informace naprosto přesná dosud nevím). Tím pádem byla i moje manželka donucena příslušné formuláře vyplnit a doručit na Centrelink. Když jsem i já dostal tyto formuláře k vyplnění, kontaktoval jsem speciální oddělení International Centrelinku, které je na Tasmánii s tím, že nemám důvod o českou penzi žádat, neboť ji již dostávám. Byl jsem informován, že pochopitelně nemusím znovu žádat a že mi pošlou dopis. Během několika dnů jsem opravdu dostal dopis od Centrelinku, abych jim sdělil, jaká je výše mojí české penze, neboť tato se započítává do příjmu. Během několika málo dnů jsme dostali vyrozumění, že se naše australská penze krátí o příslušnou částku. Současně mi přišla žádost, abych poskytl doklady o tom, jak dlouho českou penzi dostávám a kolik jsem za tu dobu obdržel. Když jsme Centrelinku poskytli žádané informace byli jsme obratem vyzváni, abychom během jednoho měsíce vrátili zpět částku, kterou jsem byl „přeplacen“ a nejedná se právě o částku zanedbatelnou. Abych byl spravedlivý, milosrdný

Centrelink mi dovolil, abych požadovanou částku uhradil tak, že bude náš zdejší důchod až do jejího plného splacení ještě dále snížen.
Z.R., NSW

Austrálie otevřela stavidla na Sněžné řece

Canberra - V Austrálii přivádějí k životu řeku Snowy River. Ta byla po celá desetiletí odkloněna do přehrad, aby mohla vyrábět elektřinu. Tím ale trpěl místní ekosystém. Tamní vláda chce teď zpustošenou přírodu znovu ozdravit. Otevření stavidel stálo zemi v přepočtu přes osm a půl miliardy korun.

Ze čtyř přehrad se během dvou týdnů vypustí 84 miliónů hektolitřů vody. Řeka, která byla dříve odkloněna kvůli vodním elektrárnám, bude znovu téct. Podle odborníků si voda vybuduje zcela nové řečiště. Jde se o významný mezník ve využití Snowy River.

Na výrobě elektrické energie ve vodních elektrárnách pracovalo 25 let 100 tisíc pracovníků ze 30 zemí světa. Před jedenácti lety se ale vláda a ochránci životního prostředí rozhodli pro znovuoobnovení řeky. Přehrady, které byly k tomu projektu vybudované, totiž brání přirozené migraci vodních živočichů.

Řeka by měla díky vodě z přehrad už za dva týdny stoupnout v průměru o tři metry. Před problémy, které ve světě způsobuje regulace vodních toků, varuje i OSN. Ve své zprávě radí, aby si státy stavby dalších přehrad důkladně rozmyslely.

autor: luk CT 24

Schwarzenberg chce být prezidentem

autor: Tamara Kejlová

Praha - Předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg dnes oznámil delegátům sněmu TOP 09, že se rozhodl přijmout kandidaturu na prezidenta republiky, a to i v případě nepřímé volby hlavy státu. Příomou volbu přitom označil za nepravděpodobnou. Za své přednosti pro prezidentskou funkci pokládá Schwarzenberg svou životem nabytou nezávislost a fakt, že by mu úřad "nestoupl do hlavy". Pokud jde o kandidáty na prezidenta v ODS se nyní spekuluje o Přemyslu Sobotkovi či Miroslavě Němcové, z ČSSD zaznělo například jméno Pavla Rychetského. Předseda TOP 09 hovořil k delegátům i o uplynulých dvou letech - kladně zhodnotil především výsledek voleb do Poslanecké sněmovny, v případě voleb do Senátu zdůraznil nutnost silných kandidátů, kteří mají důvěru voličů. Schwarzenberg poukázal na to, že TOP 09 získala nejdůležitější ministerské posty. Ty s sebou ale přináší spolu s prosazováním reforem nejtěžší břímě, dost lidí totiž stranu vidí jako "škrtače", který lidem nepřeje.

Schwarzenberg se prý rozhodl souhlasit s nominací po velkém vnitřním boji. Delegáti sněmu pak schválili usnesení, ve kterém poslance a senátory strany zavázali Schwarzenberga nominovat. Předseda TOP 09 mluvil dlouze i přes svůj "blbý zdravotní stav", jak na počátku uvedl. Schwarzenberg řekl, že přímá volba hlavy státu se "očividně neuskuteční". Vládní novelu umožňující přímou volbu hlavy státu nyní projednává Poslanecká sněmovna, v její úspěch ale nevěří ani mnozí zástupci vládních stran.

V příštím roce, tedy před prezidentskou volbou na počátku roku 2013, se ještě v senátních volbách obmění třetina senátorských křesel. Senát po nich podle Schwarzenberga bude jako "ty výborné sicilské pomeranče" - navrch úplně oranžový, ale uvnitř "krásně rudý". Proto prý při prezidentské volbě, kdy spolu hlasují poslanci i senátoři, bude existovat skoro jistá většina, která bude "daleko nalevo od středu". "V takových okamžicích to začíná býti zase zajímavé. V takové situaci nesmí člověk předem kapitulovat, nýbrž musí jít do boje. Ukázat, že TOP 09 je strana bojovná, která se střetu nebojí," prohlásil Schwarzenberg.

Že by mu sláva stoupla do hlavy, se Schwarzenberg neobává. "Strávil jsem už dětství na hradě, tak mi taky nestoupne do hlavy, když se do velkých hradních prostorů vrátím," poznamenal ministr zahraničí, který prožil dětství na rodinném sídle Orlík. Prezidentství na něj "nedělá takovej velkej dojem, že bych byl ještě víc namyšlenej, než jsem bez toho", uvedl muž, který se v posledních týdnech několikrát ostře názorově střetl se současným prezidentem Václavem Klausem.

Schwarzenberg upozornil delegáty, že voliči TOP 09, ať už doma nebo v zahraničí, očekávají, že strana splní to, co slíbila. Připomněl, že TOP 09 byla velice úspěšná jako nová strana především v parlamentních volbách. "Ve volbách jsme docela uspěli, získali jsme důležitá ministerstva. Věděli

jsme ale, že přijmeme nejtěžší břímě – ministerstvo zdravotnictví, sociálních věcí a financí, kde probíhají nejdůležitější reformy," podotkl budoucí kandidát na prezidenta.

Kvůli reformám vidí spousta lidí stranu jako tu "tvrdou, která pořád škrtá". "Šli jsme do toho s tím, abychom toto uskutečnili. Věděli jsme, že nás reformy budou mnoho stát," prohlásil Schwarzenberg, podle nějž je topka teď pokládána za stranu, která lidem nepřeje, ale předseda spolu s ministrem financí Kalouskem očekávali, že je reformy budou stát přízeň části voličstva.

Naslouchejme voličům, říká předseda TOP 09

Schwarzenberg proto přesvědčoval delegáty, aby především poslouchali voliče. "Snažte se je přesvědčit, čím víc půjdete mezi lidi, tím víc pochopí, jak jsou reformy důležité a proč," pronesl předseda topky. V souvislosti s tím poukázal na menší úspěch strany ve volbách do Senátu. "Prosadí se pouze ti, co mají důvěru občanů, nezáleží jen na zásluhách a dlouhodobém členství ve straně. Musí sdílet se stranou stejné názory, ale mít i tu důvěru občanů," řekl.

Podobně zásadní je důvěra voličů i v případě krajských voleb. "Působí tu nezaměstnanost a jiné projevy krize, tím více musíme přesvědčovat občany, aby šli k volbám," uvedl Schwarzenberg, který rovněž kladně ohodnotil členství strany, které se vyhouplo přes 4,5 členů, i nejvyšší podíl vysokoškolsky vzdělaných lidí ze všech stran. Naopak se pozastavil nad vzniklou koalici v Praze, kde TOP 09 vyhrála. "ČSSD a ODS ukázaly jasně, kam až jsou schopny jít," dodal předseda strany.

TOP 09 se rozhodla změnit stanovy. "Naši hlavní stranickou normu jsme zkrátili na polovinu, čeští zákonodárci se snad od nás poučí," prohlásil Schwarzenberg. Poukázal také na "čistotu" strany. "Nečerpali žádný úvěr, finanční stav strany vyrovnaný, neopíráme se o příspěvky vymáhané od státních a polostátních firem a dárci visí na webu," řekl.

V projevu před delegáty dnes v Hradci Králové zahájeného druhého sněmu své strany Schwarzenberg také vyzval své spolustraníky, aby "i v hospodě" bránili prvního místopředsedu strany a ministra financí Miroslava Kalouska. Ten je prý často vnímán jako "věčný zloduch české politiky". "Je i na vás, abyste patřičně každému odpověděli. Aby lidé věděli, že za svým místopředsedou, který udělal nesmírně záslužnou práci pro TOP 09, opravdu všichni stojíme," vyzval delegáty sněmu Schwarzenberg.

Vyzdvihl také práci dalších stranických ministrů zdravotnictví Leoše Hegera a práce a sociálních věcí Jaroslava Drábka. Ti podle něho slušně a věcně čelí mnohdy "značně podpásovým" útokům v souvislosti se svou snahou prosazovat vládní reformy.

Předseda TOP 09 varoval stranu před kariéristy

TOP 09 si musí dát pozor, aby se do jejích řad nevloudili lidé, kteří by ji využívali jen jako výťah k moci či čerpadlo k nelegálnímu výdělku, varoval dnes sněm TOP 09 předseda strany. Pokud členové TOP 09 něco podobného zjistí, mají podle svého předsedy tvrdě zakročit. "Buďte bdělí, dávejte pozor," vyzval je Schwarzenberg. "Čistotu našeho štítu si musíme zachovat."

Samotář Messner – všech 14 osmitisícovek zdolal za 16 let

, autor: lub

Lhoce – Na celém světě existuje podle německého horolezeckého kronikáře Eberharda Jurgalského 28 horolezců, z toho tři ženy, kterým se podařilo stanout na vrcholu všech 14 osmitisícovek. A jen 12 z nich to zvládlo bez pomoci kyslíku. Prvním člověkem, který zdolal všech 14 osmitisícových vrcholů a rovnou bez kyslíku, se stal 16. října 1986 italský horolezec Reinhold Messner. Poslední překážku v pokoření této bájně hranice představoval pro Messnera čtvrtý nejvyšší vrchol světa Lhoce (8 516 metrů).

Radši vše sám, nespoléhat se na ostatní

Spoustu věcí radši dělá sám, než aby musel spoléhat na ostatní. To je Reinhold Messner. "Jít sám na vysokou horu je technicky jednodušší než jít ve dvou. Chce to jenom víc

síly, protože všechno dělám sám. Něco jiného je jít sto dní sněhem přes Antarktidu, to jsem sám neudělal," tvrdí Messner, který sám říká, že kdo vydrží o samotě, vydrží i s ostatními lidmi.

Jedním z momentů, které přivedly Messnera k tomu, aby věci dělal sám a po svém, byla smrt jeho bratra Günthera v létě roku 1970. Šestadvacetiletý Reinhold a o dva roky mladší Günther se tehdy vydali na svoji první himálajskou expedici. Cílem byla Rupálská stěna osmitisícovky Nanga Parbat, jedna z nejvyšších skalních stěn na světě vůbec. K vrcholu měl původně jít jenom Reinhold, mladší bratr se k němu neočekávaně přidal. Spolu vystoupili na vrchol, dolů se však pustili jinou cestou. Reinhold Messner tvrdí, že to bylo kvůli bratrovu vyčerpání: Günther se odmítl vrátit stejnou cestou, prý by ji nezvládl.

Bratři přenocovali o něco níž, stále ještě v zóně smrti, ve výšce necelých osmi tisíc metrů. Při dalším sestupu měl Reinhold víc sil, šel napřed a hledal cestu. Günther jej vždy po čase došel. Odpoledne se však už neobjevil. Reinhold se jej pokusil najít, ale po cestě podle svých slov natrefil jen na menší, nedávno utrženou lavinu. Sestoupil níž, pak se znovu vrátil a bratra hledal. Zbytečně. O několik dní později musel matce oznámit, že Günther už se domů nevrátí.

Reinhold, považovaný všemi za mrtvého, se objevil živý po šesti dnech strádání. Tři následující měsíce strávil v nemocnici, kde mu amputovali omrzlé prsty na nohou i konečky prstů u rukou, a trvalo pět let, než se dostal znovu do formy.

"Tato expedice byla klíčovou výpravou mého života, protože na ní jsem se naučil žít ve velkých dimenzích, včetně té největší dimenze lidského života, kterou je smrt," vzpomínal později. Svého bratra pohřbil až v roce 2005, do té doby čelil obviněním, že ho na kopci nechal. Až jeho nález po pětadvaceti letech dokázal, že Messner sourozenci pomoci nemohl.

Zdolání všech osmitisícovek zvládl za pouhých 16 let

V roce 1982 vylezl na Manaslu (8 163 metrů) a o tři roky později se postaral o průlom v himálajském horolezectví. Spolu s Rakušanem Peterem Habelerem se vydal na Hidden Peak (Gašerbrum I; 8 068 metrů), který zdolal alpským způsobem, tedy bez pomoci lan a šerpů a bez kyslíku. Další převratný výkon zaznamenal v květnu 1978, kdy se opět s Habelerem na druhý pokus ocitl jako první člověk bez kyslíkových přístrojů na nejvyšší hoře světa Mount Everestu (8 848 metrů). V témže roce překonal další hranici lidských možností: svou osudovou horu Nanga Parbat zdolal sólo.

Poté, co v roce 1979 pokořil druhý nejvyšší vrchol světa K2 (8 611 m), se mu v srpnu 1980 podařil opravdu unikátní výkon. Jako první vystoupil zcela sám, nejen bez podpůrného týmu, ale také bez fixních lan, na vrchol Everestu. Zbývající osmitisícovky padly během následujících šesti let. Na tu poslední, Lhoce, vystoupil 16. října 1986 společně s Hansem Kammerlanderem.

Německy mluvící Ital Messner se narodil 17. září 1944 v Brixenu v podhůří italských Tyrol jako druhý z devíti bratrů. Po výstupu na Lhoce se dal i na jiné dobrodružné kousky. Zvládl například přejít napříč Antarktidu a Grónsko nebo pouště Taklamakan a Gobi. Je také plodným autorem, v knize Yetti, legenda a skutečnost, která vyšla i česky, například napsal, že legendární stvoření existuje pouze v představivosti lidí, kteří si jej pletou s himálajským medvědem.

Messner politikem



témat, a je i farmářem. Často přebývá na svém hradě Juval, kde je jedno z jeho muzeí. "To (muzea) je spolu s rodinou moje hlavní náplň. Lezení jsem omezil. Souvisí to s věkem, mou prací a také tím, že se chci věnovat ženě a rodině. Ale hodně lezu se svým devatenáctiletým synem, který už je lepší než já.

V letech 1999 až 2004 byl poslancem Evropského parlamentu za italské zelené a nyní se věnuje podnikání. Je zakladatelem několika muzeí, která jsou věnovaná horám, vždy podle jednotlivých

Březina vyhrál Americkou brusli

Ontario (USA) - Krasobruslař Michal Březina vyhrál Americkou brusli a poprvé triumfoval v závodu Grand Prix. Ve volné jízdě dnes udržel průběžné vedení z pátečního krátkého programu, druhého Belgičana Kevina van der Perrena porazil o 3,52 bodu. Třetí skončil vicemistr světa Japonec Takahiko Kozuka.

Březina zvládl v Ontariu výborně a čistě krátký program, v němž se přiblížil osobnímu rekordu a vedl před Kozukou o více než osm bodů. Ani ve volné jízdě sice čtvrtý muž z posledních dvou mistrovství světa nezařadil plánovaný



čtverný skok a při trojitém lutzu - posledním trojitém skoku v programu - upadl, i tak ale vedoucí pozici udržel a na prahu sezony prokázal výbornou formu.

V seriálu Grand Prix, v němž loni jednadvacetiletý brněnský rodák vinou zranění nestartoval, se dostal na stupně vítězů podruhé v kariéře. Před dvěma lety na NHK Trophy v Naganu skončil třetí. Prvenstvím na Americké brusli napodobil Tomáše Verneru, který vyhrál loni v listopadu v Moskvě.

Ve volné jízdě Březina předvedl celkem šest trojitých skoků, čtverný ale americkému publiku neukázal. Do jízdy pro novou sezonu přitom zapracoval čtverného toelooa a salchowa. Kozuka volnou jízdu nezvládl a po pádech ho předstihl Van der Perren, dvojnásobný bronzový medailista z mistrovství Evropy.

Americká brusle, závod seriálu Grand Prix v krasobruslení v Ontariu: Muži: 1. Březina (ČR) 216,00 b., 2. Van der Perren (Belg.) 212,48, 3. Kozuka Jap.) 212,09.

Taneční páry: 1. Davisová, White (USA) 178,07, 2. Pechalatová, Bourzat (Fr.) 156,29, 3. Tobiasová, Stagniunas (Lit.) 132,58.

Autor: ČTK

*Zákaznice: „Chtěla bych pro muže hezkou kravatu, která by zvýraznila jeho oči.“
Prodavačka: „Madam, každá kravata zvýrazní muži oči. Stačí ji dobře zatáhnout!“*

V parku na lavičce sedí muž a na klíně má malý tenisový kurt , kde trpaslíci hrají turnaj. Jiný pán to sleduje a se zaujetím se ptá, kde k tomu unikátu přišel. "Támhle od toho kouzelného dědečka", ukáže, "nabídl mi splnit mi jedno přání." Pán dohoní dědečka: "Prosím, mohl byste mi vykouzlit pytel doláčů?" "Staň se", luskně dědeček prstem a zmizí. Před pánem se objeví pytel, rozevře ho a nevěří vlastním očím. Vráť se na lavičku a člověku s tenisem si stěžuje: "Chtěl jsem doláče a vyčaroval mi koláče?! On je snad hluchej!" "No jasně, že je. Myslíte si snad, že já jsem chtěl třiceticentimetrovej tenis???"

*Spolucestující ve vlaku: „Paní, řekněte svému synovi, ať mě pořád nenapodobuje!“
„Pepíčku, přestaň ze sebe dělat debila.“*

*Policajt zastaví šoféra a povídá: "Budete foukat."
"Rád. Kde vás bolí?"*

Tonda šel navštívit přítele. Našel ho v kuchyni klečet na kolenou a drhnout podlahu. "No tohle by mě ani ve snu nenapadlo, příteli." "Mě taky ne, to je ženin nápad."

